

BASSE-CLASSE NAAR BLANKENBERGE

Luuk Hoedemaekers

Een prettig gestoorde, moderne, interactieve, niet geheel vrijblijvende tragiklucht over liefde en religie, over waarden en normen, speciaal voor groepen die voor één keer net iets meer willen en durven!

OPGELET!

Het recente werk van de auteur ('Arme papa', 'Verf!', 'De Rode Duivelinnen gaan naar Spanje', 'De Godmother' en nu ook 'Basse-classe naar Blankenberge') wordt in eigen beheer, en dus niet door een toneeluitgeverij, op de markt gebracht. Wie 'Basse-classe naar Blankenberge' of een van de andere hierboven vermelde stukken wil opvoeren, neemt dus eerst contact op met de auteur. Voor het beheer van al zijn auteursrechten is de auteur aangesloten bij SABAM. Dat betekent dat de geijkte SABAM-procedure moet gevolgd worden: tijdig de 'aanvraag tot toelating theater en dans' indienen.

Stappenplan om 'Basse-classe naar Blankenberge' op te voeren

Stap 1

Neem contact op met de auteur:

Luuk Hoedemaekers
Kakebeekstraat 12A
3950 Bocholt
0479/61.93.10
luuk@wol.be
www.luukhoedemaekers.be

Stap 2

De auteur stuurt je via e-mail de tekst van het stuk, een 'toestemming tot kopiëren' en een 'toestemming tot opvoeren'. Je hebt de persoonlijke toestemming van de auteur. De repetities kunnen beginnen.

Stap 3

Je vult het formulier 'toestemming tot opvoeren' verder aan (aantal opvoeringen, plaats van de opvoeringen) en stuurt het terug naar de auteur. De opvoeringen kunnen bijna doorgaan, maar ...

Stap 4

... de definitieve en rechtsgeldige toestemming krijg je van SABAM, na het tijdig indienen van de 'aanvraag tot toelating theater en dans'. Meer informatie hierover bij www.sabam.be (ga naar 'ik ben gebruiker', dan 'podiumkunsten' en ten slotte 'aangifte').

Veel leesgenot met 'Basse-classe naar Blankenberge'!

BASSE-CLASSE NAAR BLANKENBERGE

KORTE INHOUD

Maraise de Strihou en haar dochter Ann-Sofie nemen in Genk de trein naar Blankenberge. Ann-Sofie zal in Knokke een golfcursus gaan volgen en haar overbezorgde moeder vergezelt haar. Stapt in hetzelfde station ook op: de familie Backx. Deze bestaat uit moeder Leen en haar twee kinderen Shinaya en Jordy. De Backxen gaan op vakantie naar Blankenberg. Ze slepen een heleboel bagage mee, allemaal in rood-blauw-witte Wibrazakken. Het is feest voor hen. De familie Backx reist eerste klas, zonder dat ze daarvoor betaald heeft, omdat ze vindt dat ze daar recht op heeft. Ze betalen toch belastingen en het zijn niet alleen rijke stinkerds die dat voorrecht zouden mogen genieten. Onderweg zullen ze ook nog vader Jan Backx en zoon Gerard oppikken aan het station van Leuven. Deze zijn allebei vervroegd vrijgelaten uit Leuven-Centraal waar ze opgesloten hebben gezeten na een reeks gewelddadige overvallen. De familie Backx maakt het moeder Maraise de Strihou en haar kuiken Ann-Sofie niet gemakkelijk. Ook conducteur Kristof Gaethofs krijgt het zwaar te verduren.

OVER HET STUK

In enkele 'zaalacties' (flashbacks en dromen) neemt het publiek actief deel aan de voorstelling. Een aantal van deze 'zaalacties' werd al met veel succes uitgetest. De tekst voor deze interactieve klucht is dus maar een leidraad, want interactiviteit kan je niet beschrijven, niet vastleggen, niet tot in de puntjes regisseren. Er is ontzettend veel mogelijk, afhankelijk van de inbreng van de spelers, de figuranten, het publiek, afhankelijk van de inventiviteit van de regisseur en alle betrokkenen. Het al dan niet slagen van de voorstelling zal dan ook voor een gedeelte afhangen van het (improvisatie)talent van de spelers en van hun concentratie op dat bepaald moment in die bepaalde voorstelling.

Misschien kan een publieksopwarmer de zaal voorbereiden op wat komen gaat en een aantal gepaste reacties (gelach, gejoel, gejuich, boegeroep ...) aanleren.

Misschien liggen er wel kansen voor beginnende stand-upcomedians.

Dit stuk is dus uitermate geschikt voor een theatercafé.

De tekst is voor een groot gedeelte in de jij-vorm geschreven (zeker de dialogen van de Backxen, omdat die vorm in Backxkringen het meest gebruikt wordt), maar uiteraard kan hier ook de jij-vorm gebruikt worden. Probeer vooral consequent te blijven.

De tekst die u hier leest, bevat soms misschien minder politiek correcte uitspraken, maar deze worden gedaan door personages uit het stuk en vertolken daarom niet noodzakelijk de mening van de auteur, dus mijn mening. Ik geef de groepen die mijn stukken spelen altijd graag de vrijheid om de teksten naar eigen inzicht aan te passen en/of te verbeteren. Kluchten zoals deze zijn tenslotte geen politieke manifesten of filosofische traktaten.

'Basse-classe naar Blankenberge' bestaat uit drie bedrijven met één (of meerdere) pauze(s) tussen deze bedrijven, maar uiteraard is deze indeling louter indicatief.

Er zijn twee mogelijke eindjes voorzien, een tragisch en een happy. Aan u de keuze.

Veel plezier ermee!

Luuk Hoedemaekers.

PERSONAGES

'Basse-classe naar Blankenberge' is een stuk voor 8 tot ca. 20 acteurs. Mannenrollen kunnen desgewenst door vrouwen vertolkt worden en vice versa. Ook de rollen van de kinderen Shinaya en Jordy worden [niet noodzakelijk] door volwassenen gespeeld!

- Hoofdpersonages
 - Leen Backx, 30-45 jaar, de moeder. Babbelziek.
 - Jan Backx, 30-45 jaar, de vader.
 - Gerard Backx, 20-25 jaar, hun oudste zoon. Heeft een manke poot (is volgens eigen zeggen ooit beschoten geweest).
 - Shinaya Backx, 13 jaar, hun dochter. Puber.
 - Jordy Backx, 14 jaar, hun jongste zoon. Puber. Kijkt geweldig op naar zijn broer Gerard.
 - Maraise de Strihou, 45-55 jaar, vrouw van stand.
 - Ann-Sofie de Strihou, 20-25 jaar, haar dochter.
- Nevenpersonages
 - Jacques de Strihou, 20-30 jaar, man van Maraise die optreedt in een flashback. (De rol van Jacques kan eventueel ook vertolkt worden door de acteur die Kristof speelt)
 - Kristof Gaethofs, 35-60 jaar, treinconductor. (De rol van Kristof kan eventueel ook vertolkt worden door de acteur die Jacques speelt.)
 - Miek Turtel, gevangenisdirectrice. Een in het zwart geklede heks met wild krullend zwart haar. Kan ook een directeur (Mick Turtel) zijn. (De rol van Miek/Mick kan eventueel ook vertolkt worden door de acteur die Kristof en/of Jacques speelt.)
- Mogelijke andere personages
 - Publieksopwarmer(s). Bereidt de zaal voor en leert een aantal gewenste reacties aan (boegeroep, gejoel, gejuich, gelach, 'Hallelujah', 'Yeah'). Lokt tijdens de voorstelling de gepaste reacties uit.
 - Gevangenisbewakers.
 - Er zijn verder nog heel wat mogelijkheden met figuranten (al dan niet met tekst): mensen op het perron, medereizigers in de trein (schoolkinderen, bejaarden op uitstap, festivalgangers ...), politieagenten voor drugrazzia ...

Misschien kunnen voor de eigenlijke aanvang van het stuk de belangrijkste personages, gevangen in het licht van een volgspot, aan het publiek voorgesteld worden. Een andere, plezierige mogelijkheid om het publiek kennis te laten maken met de 'Backxen' en de 'de Strihous' is het vertonen van korte filmpjes waarin de personages ten voeten uit geportretteerd worden, bijvoorbeeld Jan en Gerard Backx in de gevangenis, Maraise en Ann-Sofie de Strihou op een golfcourt, Kristof in een echte trein ...

DECOR

Een eersteklas treincoupé. Tegen de achterwand één of meerdere ramen. Bij het begin van het stuk zien we door deze ramen het stationsgebouw. Tijdens de reis wordt het beeld van het stationsgebouw via projectie vervangen door bewegende beelden van het voorbijglijdende landschap. Een gemakkelijkere oplossing is dat iemand van de spelers de blinden voor het raam naar beneden laat wanneer de trein vertrekt. Wanneer de trein onderweg stopt kunnen de blinden dan weer omhoog gedaan worden en krijgen we opnieuw zicht op het op dat moment vereiste decor (ander stationsgebouw, perron, landschap ...). De vierde wand is uiteraard de andere kant van de wagon die de reizigers ook zicht geeft op station, perron, landschap Het publiek is hierbij soms ook een gemakkelijk en gewillig slachtoffer. Verder op de scène, tegen de achterwand, zes zitbanken met telkens twee zitplaatsen, in de gebruikelijke opstelling. We noemen ze, van links naar rechts, B1, B2, B3, B4, B5 en B6. B1/B2 en B3/B4 en B5/B6 zijn naar elkaar gericht. B2/B3 en B4/B5 staan met de ruggen naar elkaar (dus: [B1 B2] [B3 B4] [B5 B6]). Om de zichtbaarheid voor de toeschouwers te vergroten, zouden de banken misschien beter niet helemaal haaks op de achterwand geplaatst worden, maar eerder een beetje schuin. Afhankelijk van het speelveld kunnen natuurlijk ook meer of minder zitbanken gebruikt worden. De ruimte vanaf voordeur tot aan de banken wordt als gangpad gebruikt. Misschien kan en/of moet er voor het eigenlijke podium of iets verder in de zaal een minipodium gebouwd worden voor enkele zaalacties.

OPMERKINGEN

- Het traject dat de trein volgt van het begin van de reis in Genk tot de aankomst in Blankenberge is louter willekeurig gekozen en kan naar eigen inzicht aangepast worden, net zoals de stopplaatsen of de namen van de stations.
- Enkele mogelijke 'treinmuziekjes':
 - 'Runaway Train' van Soul Asylum
 - 'I'm a train' van Albert Hammond
 - 'Midnight Train To Georgia' van Gladys Knight & The Pips
 - 'Mystery Train' van Elvis Presley
 - 'Long Train Runnin'' van The Doobie Brothers
 - 'Last Train to Clarksville' van The Monkees

'Logica brengt je van A naar B, fantasie brengt je overal.'
(Albert Einstein)

'Het geheim van creativiteit is weten hoe je bronnen te verbergen.' *(Albert Einstein)*

TEKST

EERSTE BEDRIJF

Ann-Sofie staat door het raam naar buiten te kijken. Ze ziet er niet al te gelukkig uit. Haar moeder Maraise zit glimlachend op B4 naar haar dochter te kijken. Op de achtergrond licht-klassieke muziek.

STEM (= de stem van de stationschef die door de luidsprekers klinkt) 'De trein met eindbestemming Blankenberge vertrekt over twee minuten op spoor 2.'

MARAISE Kom maar zitten, Ann-Sofie, want we willen toch niet dat er ongelukjes gebeuren als de trein zo dadelijk gaat vertrekken, niet?

ANN-SOFIE Nee, moeder, dat willen we niet. (*gaat gehoorzaam tegenover haar moeder op B3 zitten*)

MARAISE Het is de perfecte dag om aan je golfcursus te beginnen, is het niet, liefje?

ANN-SOFIE Waarom moet ik eigenlijk leren golfen? Golf is zo ... zo ... elitair.

MARAISE Natuurlijk is golf elitair. Dat is ook de bedoeling. Het is vandaag de dag nog één van de weinige sporten die nog niet geïnfiltreerd zijn door het gewone volk en waar wij nog redelijk rustig onszelf kunnen zijn.

ANN-SOFIE Wij?

MARAISE Wij, ja. De natuurlijke elite. Hoogopgeleiden van goede komaf die de maatschappij altijd vorm gegeven hebben en dat zullen blijven doen tot in de eeuwen der eeuwen.

ANN-SOFIE Amen. Maar ik zou liever basketten.

MARAISE (*totaal van haar melk*) Wablief? Wat zeg je? Basketten? Maar meisje toch! Basket, en vooral vrouwenbasket, is een typische sport voor vierderangsmensen uit de onderbuik van de samenleving, voor manwijven en lesbopotten. Waar jij aan durft denken, foei, foei, foei!

ANN-SOFIE Mama!

MARAISE Nee, ik wil er niets meer over horen. Jij gaat golfen.

ANN-SOFIE Aaargh! En waarom moet dat juist in Knokke? In Houthalen en Genk zijn er toch ook degelijke golfclubs.

MARAISE Maar in Houthalen en Genk spreekt de elite bijna geen Frans meer, of alleen maar Boerenfrans, genre 'Allez votre corridor'. En een meisje van jouw stand moet haar talen kennen. Met 'Vloms' alleen kom je in dit land

geen stap verder. Frans is altijd de voertaal geweest en dat zal altijd zo blijven.

ANN-SOFIE *(zucht)* Ja, moeder.

MARAISE Met wat geluk hebben we deze coupé nog een hele tijd voor ons alleen. Omdat die proletariërs van de NMBS meer staken dan werken, rijdt de Belg liever met de auto dan met het openbaar vervoer.

ANN-SOFIE *(sarcastisch)* En waarom doen wij dat dan niet?

MARAISE Je weet heel goed dat ik mijn rijbewijs pas over drie maanden terug krijg, Ann-Sofie. Een kleine, onbenullige overtreding wordt in dit land veel te streng bestraft, terwijl de echte criminelen met alle egards behandeld worden.

ANN-SOFIE Straalbezopen met 120 kilometer per uur door een zone 30 razen zou ik nu niet bepaald een kleine en onbenullige overtreding durven noemen.

MARAISE Genoeg! *(afkeurend)* Ik begrijp niet wie jou die opstandige en onwellevende taal geleerd heeft, meisje. Zo hebben je vader en ik je alleszins niet opgevoed.

ANN-SOFIE Nee, moeder.

MARAISE En daarbij, hier zitten we rustig, zonder stress en met beschaafde muziek op de achtergrond.

Op dat moment zien we de familie Backx, dit wil zeggen, moeder Leen, dochter Shinaya en zoon Jordy, van links naar rechts voorbij de ramen wandelen. Maraise kijkt afkeurend naar buiten en waait dan met haar hand voor haar gezicht om denkbeeldige geuren te verdrijven.

MARAISE Gelukkig hebben de socialisten in dit land het onderscheid tussen de eerste en de tweede klas nog altijd niet kunnen afschaffen. Maar enfin, zo dienen de beestenwagens toch ook nog ergens voor.

Maar de rust is jammer genoeg voor de familie de Strihou maar van heel korte duur, want daar komt de familie Backx al de coupé binnengestormd. Moeder Leen Backx draagt een frigobox met daarin uitsluitend voor haar een lading blikjes bier. Ze zal regelmatig een blikje opentrekken, dit in 1x leeg drinken, het met de handen in elkaar drukken en in een hoekje van de wagon neergooien. Zoon Jordy draagt een ghettoblaster op de schouder, en alle drie zeulen ze een heleboel goedgevulde vakantietassen (genre rood-blauw-wit gestreepte Wibrazakken) mee. De Backxen zijn allemaal goedkoop maar uiterst kleurrijk gekleed (groen trainingspak, roze legging ...).

JORDY *(blij)* Kijk, ma, we hebben het getroffen, we hebben twee kakwijven bij ons in de coupé zitten.

MARAISE Ik denk dat u verkeerd bent. Dit is de eerste klas.

LEEN *(rondkijkend)* Zei er iemand iets?

MARAISE Ik zei dat u waarschijnlijk verkeerd bent. Dit is de eerste klas.

LEEN Hebt gij iets gehoord, Shinaya?

SHINAYA Nee, ma.

LEEN Gij, Jordy?

JORDY Nee, ma.

Leen gaat op B2 zitten. Jordy gaat aan de rand van het podium staan en begint naar mensen op het perron (= in de zaal) te wijzen. Hij pikt er toeschouwers uit en geeft telkens een niet al te flatterende beschrijving. Bijvoorbeeld:

JORDY *(wijst naar een man)* Kijk, ma, wat een lelijke vent! Dat is Satan in burger. Dat die naar buiten durft komen. ... En daar, dat meiteke heeft ook maar een paar petieterige erwtjes op het plankske. ... En die daar, die is ook alleen maar kop en gat. ... Die del laat genoeg bilspleet zien om er een fiets in te parkeren. ...

Nu begint Jordy met een katapult propjes te schieten naar de mensen op het perron. Shinaya zingt een oud kinderliedje (genre 'Krunekrane, witte zwane, wannîe zulle vè noa Ingrand vare? Ingrand is geslute, de sliêtel is gebruke; is er dan geine smiêd in 't land dèè de sliêtel make kan? Zuu vare vè, zuu vare vè, doa brikt het sjiêp en doa ligke vè!' of 'Zjang Pierewiet, Zjang Pierewiet, Zjang Pierewiet zi-jn vruiw, hauw ein himpke aan, hauw ei bikske aan, zuu zwart es de sjuiw.') Hiervoor kan een oud lokaal kinderliedje gebruikt worden.

JORDY *(tot Shinaya)* Stop daarmee. Gij kunt niet zingen.

SHINAYA Ik kan wel zingen.

JORDY Gij kunt niet zingen.

LEEN *(ongeïnteresseerd)* Laat haar, Jordy.

JORDY *(trekt aan de haren van Shinaya)* Gij kunt niet zingen. *(Shinaya begint te janken)*

LEEN *(ongeïnteresseerd)* Laat haar, Jordy.

JORDY *(heeft Shinaya nog altijd vast)* Begin maar weer te janken, trut. Gij zijt geen echte Backx. Echte Backxen janken niet en laten zich niet op hun kop kakken, maar vechten terug. Vecht dan, trut.

LEEN Shinaya, vecht terug.

SHINAYA *(jankend)* Ik ... ik ...

LEEN Vecht terug, zeg ik u.

JORDY *(lacht)* Allez, vecht terug.

LEEN Zo gaat ge nooit ergens geraken, meiske. *(geeft haar een klap)* Vecht terug, zeg ik u. Denk maar niet dat iemand anders voor u gaat opkomen als ge dat zelf niet doet. Zo zit het leven niet in elkaar. Ge kunt nog honderd jaar op uw lui gat blijven zitten wachten tot er een prins op een wit paard komt die u gaat helpen om uw leven te leven, maar ik kan u garanderen dat hij niet gaat komen. Als de dingen niet gebeuren zoals ge hoopt dat ze zullen gebeuren, dan moet ge er maar voor zorgen dat ze gebeuren, dan moet ge ze maar doen gebeuren.

JORDY *(laat haar minachtend los)* Ge heet verdomme Backx en daar zoudt ge fier op moeten zijn. Ge zoudt die naam met waardigheid moeten dragen, maar nee, gij maakt hem alleen maar te schande. Dat ge hem niet kunt schrijven betekent niks, maar ge moet hem wel durven roepen, want daar draait alles om. *(roept)* IK BEN EEN BACKX!

LEEN Laat haar, Jordy en kom hier zitten, allebei.

Wanneer Jordy en Shinaya gaan zitten op B1 staat Maraise recht. Ze sleurt Ann-Sofie mee en beide dames verlaten B3 en B4 en gaan nu zitten op B5 en B6.

Er klinkt een fluitsignaal. De trein vertrekt.

Leen haalt het deksel van de frigobox. Deze zit vol met blikjes bier. Leen neemt een blikje en geeft dit aan Jordy. Ze neemt er nog eentje, trekt het open, drinkt het in één keer leeg, drukt het lege blikje met haar handen in elkaar en gooit het in een hoek van de wagon. Voor Jordy en Shinaya is dit dagelijkse kost. Leen zal dit tijdens het verloop van de reis nog ettelijke keren herhalen. Maraise kijkt vol ongeloof toe.

LEEN *(laat een boer)* Iedere boer is een scheet gespaard.

MARAISE *(staart met open ogen naar wat er gebeurt)* Dit kan God nooit bedoeld hebben toen 'Hij zag dat het goed was', nadat hij de mens had geschapen.

Jordy zet zijn ghettoblaster op. Er klinkt loeiharde, afgrijselijke rap of hiphop. Jordy en/of Shinaya dansen en zingen mee.

STEM *(= de stem van de stationschef die door de luidsprekers klinkt)* 'Ten gevolge van een koperdiefstal zal de trein met bestemming Blankenberge in Hasselt naar een ander spoor overgezet worden. Het oponthoud kan tot 15 minuten duren. Wij danken u voor uw begrip.'

LEEN Zet die muziek af, Jordy. *(Jordy doet dit)*

STEM (= opnieuw de stem van de stationschef die door de luidsprekers klinkt) 'Ten gevolge van een koperdiefstal zal de trein met bestemming Blankenberge in Hasselt naar een ander spoor overgezet worden. Het oponthoud kan tot 15 minuten duren. Wij danken u voor uw begrip.'

De trein stopt.

MARAISE Allez, daar begint de miserie al. Het zullen wel weer kansarme Kosovaren of Albanen geweest zijn. Hopelijk zijn ze met hun fikken aan de leidingen blijven plakken. Dat gespuis denkt ook alleen maar aan zichzelf. In de goede oude tijd zou dat allemaal niet waar geweest zijn.

ANN-SOFIE De goede oude tijd?

MARISE In '40-'45.

ANN-SOFIE Moeder!

MARAISE Wat, 'moeder!?' Het is toch waar zeker. Sinds ze de grenzen open hebben gezet komen de leeglopers hier van alle kanten binnengestormd om onze welvaart in te pikken.

LEEN Vooruit, Shinaya, trek die trainingsbroek uit en ga eens kijken of ge op het perron geen vent kunt opscharrelen om hem wat geld uit zijn zakken te troggelen. Sleur hem maar mee de WC in.

SHINAYA Maar de Russen zijn in aantocht, ma.

LEEN En dan? Daar heb ik mij ook nooit door laten tegenhouden.

SHINAYA Ja, maar...

LEEN Begin nu niet te zaniken, meisje. Ge hebt openingen genoeg. Iedere euro is welkom. Mijn sigaretten zijn trouwens op. Als ge de kans ziet moet ge mij in het buffet maar een paar pakskes zien te pikken. Groene Michel. Zonder filter.

SHINAYA Ja, ma.

LEEN En nu wegwezen.

Verandering van lichtstand. Zaallicht aan. Op de tonen van een of ander hitsig muzikje geildanst Shinaya nu van man tot man. Ze kust er eentje, streelt een andere over de haren, trekt het hoofd van weer een andere man tussen haar borsten, nodigt iemand uit om samen met haar te dansen etcetera. Kortom, ze maakt er een sensuele act van die eindigt als ze op de schoot van een toeschouwer gaat zitten. Zaallicht uit. Shinaya terug naar de trein. Licht op de scène terug aan. De trein vertrekt weer.

STEM (= de stem van de stationschef die door de luidsprekers klinkt) 'De trein met bestemming Blankenberge vertrekt nu op spo... is zojuist vertrokken.'

LEEN (draait zich naar Maraise en Ann-Sofie) Hebt gij schrik van ons?

MARAISE (tot Ann-Sofie) Parlons français, Ann-Sofie!

ANN-SOFIE Waarom?

MARAISE Dan gaan ze ons zeker niet kunnen aanspreken.

LEEN Ik vroeg: 'Hebt gij schrik van ons?'

ANN-SOFIE Heeft u het tegen ons?

MARAISE (fluisterend) Niet antwoorden, Ann-Sofie!

ANN-SOFIE Waarom niet?

MARAISE Tegen sommige mensen spreken wij a priori niet.

ANN-SOFIE Is dat zo? Waarom niet?

MARAISE Daarom niet.

ANN-SOFIE Waarom daarom niet?

MARAISE Ik heb geen zin in spelletjes, Ann-Sofie. Neem het gewoon van mij aan, ik ben je moeder.

Leen heeft ondertussen en nieuw blikje opengetrokken en gaat met het blikje in de hand naar Maraise en Ann-Sofie.

LEEN Hebt gij schrik van ons?

MARAISE Nous sommes des Francophones, madame.

LEEN Alors, pas de problème, je suis polyglotte. Est-ce que vous avez peur de nous?

MARAISE (niet op haar gemak) Neen, mevrouw ... euh ... je veux dire, non, madame. (Ann-Sofie glimlacht)

JORDY (tegen Shinaya) Dat kakwif zegt 'mevrouw' tegen ons ma.

LEEN 'Mevrouw' hangt in de kast. 'Madame dépend dans l'armoire'. 't Is Leen. C'est Leen pour toi. (neemt een ferme slok en presenteert Maraise haar blikje) Eens drinken?

MARAISE Nee, mevr ..., Leen.

ANN-SOFIE Ze mag niet meer drinken. *(Maraise werpt een venijnige blik naar haar dochter)* Ze drinkt alleen nog maar Tourtel.

LEEN Niet te zuipen, die bucht.

JORDY 'Bier zonder alcohol is als een soutien aan de wasdraad: het beste is eruit!', zegt onze pa altijd.

LEEN Gij zijt?

MARAISE Ik ben mevrouw de Strihou.

ANN-SOFIE Ze heet Maraise. *(Maraise kijkt Ann-Sofie vernietigend aan)*

JORDY *(tegen Shinaya)* Dat wijf heet Maraise.

LEEN Maraise? Wie heet er nu in godsnaam 'Maraise'? Mag ik 'Trees' zeggen?

MARAISE Ik heb liever dat ...

LEEN *(onderbreekt haar; gaat eventueel bij haar op de bank zitten)* Goed, Trees. Waarom reist chique volk met het openbaar vervoer?

MARAISE Omdat ... euh ... door omstandigheden.

ANN-SOFIE Ze heeft ...

MARAISE Zwijg, Ann-Sofie!

LEEN Wij gaan op vakantie naar Blankenberge. U ook?

MARAISE Wij gaan naar Knokke.

LEEN Maar we kunnen spijtig genoeg maar twee weken blijven. Mijn loon is nog niet gestort.

MARAISE *(sarcastisch)* Oei. Slechte werkgever, zeker. Wat doet u voor de kost, als ik vragen mag.

LEEN Ik heb vroeger twee jaar lang rekken gevuld in de Delhaize. Daarna heb ik nog 15 jaar gewerkt op den dop, en nu betalen ze mij een leefloon.

MARAISE *(sarcastisch)* Op die manier. En uw 'loon' is dus nog altijd niet gestort?

LEEN Schandalig is het. Wij, hardwerkende Vlamingen zijn altijd de pineut, maar vreemdelingen bijvoorbeeld die al twee jaar terug in hun thuisland zijn krijgen nog altijd een huursubsidie van de Vlaamse overheid gestort.

MARAISE *(spottend)* Ja, het leven is niet eerlijk.

LEEN Met een leefloon schijt ge toch maar smalle strontjes, dat kan ik u verzekeren.

MARAISE Pardon?

ANN-SOFIE Ze wil zeggen dat ze het niet zo breed hebben, moeder. *(spottend)* Avec un salaire de vie, on cacque seulement des toutes petites pieces de merde, maman.

MARAISE *(kwaad)* Ca suffit, Ann-Sofie!

ANN-SOFIE Bent u maar met zijn drietjes?

LEEN Nee, we moeten mijn man en onze oudste nog afhalen in Leuven.

MARAISE Wat doet uw man? *(wijst naar de blikjes)* Hij werkt zeker op de brouwerij?

LEEN Mijn man werkt niet. Hij heeft vastgezeten.

MARAISE *(vol afkeer)* Oh ja?

LEEN Voor zeven feiten.

MARAISE *(trekt Ann-Sofie dicht tegen zich aan)* Voor zedenfeiten?

ANN-SOFIE *(heftig geïnteresseerd)* Vertel, mevrouw Backx!

LEEN Niet voor zedenfeiten, voor 'zeven feiten', diefstal, afpersing, schriftvervalsing, gewapende roofoverval en nog een paar van die futiliteitjes.

ANN-SOFIE *(vol bewondering)* Amai! En uw zoon, studeert hij in Leuven?

LEEN Nee, Gerard heeft ook vastgezeten. Voor hetzelfde.

MARAISE *(sarcastisch)* De appel valt niet ver van de boom zeker?

LEEN Welk werk doet gij, Trees?

MARAISE Ik ... euh ... ik werk ook niet. Ik heb vroeger als verpleegster gewerkt, maar toen wij getrouwd zijn had ik dat niet meer nodig.

ANN-SOFIE Thermometers in de reten van oude venten steken was niet echt haar ding.

MARAISE *(kwaad)* Ann-Sofie, ta langue! Je bent mijn dochter, niet de hare.

LEEN Awel, merci.

ANN-SOFIE *(tot Leen)* Soms weet ze niet goed wat ze zegt.

MARAISE *(ferm)* Ik weet heel goed wat ik zeg, dankjewel, daar heb ik jou niet voor nodig.

LEEN *(tot Ann-Sofie)* Arm kind. Het leven moet voor u ook niet gemakkelijk zijn met zo een moeder.

ANN-SOFIE *(haar moeder provocerend)* Als u dat maar weet.

MARAISE Ann-Sofie!

LEEN Ik zou nog liever de rest van mijn leven in mijn bloot gat op een berg punaises gaan zitten dan één dag met haar te moeten doorbrengen.

MARAISE *(fel)* Wij zijn uitgesproken, madame Leen!

Maraise draait ostentatief haar hoofd en dat van Ann-Sofie richting raam. Leen drinkt haar blikje leeg, drukt het in elkaar, goot het op de grond en gaat weer op haar plaats zitten.

JORDY 1-0 voor de Backxen!

MARAISE Het is een schande hoe jij je tegenover mij gedraagt. Als ik het niet zeker wist zou ik er nog aan gaan twijfelen of je wel mijn dochter was.

ANN-SOFIE *(filosofisch)* Ik ben alleen mijn eigen familie, moeder.

MARAISE *(achterdochtig)* Wat wil dat nu weer zeggen?

ANN-SOFIE Niets.

De treinconducteur, Kristof Gaethofs komt binnen.

KRISTOF *(vriendelijk)* Goedemorgen, allemaal! *(is nu bij Maraise en Ann-Sofie)* Uw kaartjes alstublieft. *(Marais en Ann-Sofie overhandigen hun kaartje)* Bedankt, dames. Nog een prettige reis.

MARAISE *(houdt hem tegen en fluistert)* Ik denk niet dat die ... euh ... die ... mensen daar een kaartje voor de eerste klas hebben, mijnheer de conducteur. Ik durf zelfs betwijfelen of ze überhaupt een hebben.

ANN-SOFIE Moeder!

MARAISE Als de trein naar Buchenwald zou rijden, dan hadden ze er voor mijn part gratis op gemogen, maar toch niet naar de kust en al zeker niet eerste klas, dat volkske.

KRISTOF Ik zal het zeker controleren, mevrouw. *(gaat naar de Backxen)*

ANN-SOFIE Ik schaam mij kapot, moeder.

MARAISE Niet doen, Ann-Sofie. Als er iemand zich zou moeten schamen, dan zijn het die gedegenereerde viezeriken.

KRISTOF *(is nu bij de Backxen)* Uw kaartjes alstublieft.

LEEN Hoe is uw naam, vriend? *(bekijkt zijn naamplaatje)* 'Kristof Gaethofs'. Mijn man komt vandaag vrij, Kristof, en hij gaat het niet plezant vinden als ik hem seffens vertel dat zijn vrouwke op de trein lastiggevallen is door de eerste de beste verklede carnavalszot. Hij gaat u gemakkelijk kunnen vinden, zoveel Kristoffen Gaethofs zullen er in Vlaanderen nu ook weer niet rondlopen. *(ondertussen is Jordy tegen Kristof zijn schenen aan het stampen)*

KRISTOF De wet is de wet, mevrouw, en die geldt voor iedereen.

LEEN Daar ken en weet ik niks van.

KRISTOF Onwetendheid is de verdediging van domme mensen, nietwaar?

LEEN Wat?

KRISTOF Niets, mevrouw.

LEEN Wat bedoelt u daarmee?

KRISTOF Niets.

LEEN Ik zou maar op mijn woorden letten als ik u was, vriend. Mijn Jan heeft gezeten voor zware geweldpleging. *(trekt weer een blikje open en presenteert het aan Kristof)* Hier, drink iets, makker.

KRISTOF Nee, bedankt, mevrouw.

JORDY Weer iemand die mevrouw zegt tegen ons ma.

LEEN Zijn wij niet goed genoeg, of wat?

KRISTOF Dat heb ik niet gezegd, mevrouw. *(tot Jordy, die hem nog altijd tegen de schenen aan het stampen is)* Stop daarmee, jongeman.

LEEN Hij stopt daarmee als ik dat zeg, niet als gij dat zegt, pipo. En wat die kaartjes betreft, *(wijst naar Maraise)* dat kakwif daar zal die wel betalen, die heeft toch geld genoeg. Verdient of van hardwerkende mensen gepikt, dat wil ik nog in het midden laten, maar ik gok op het laatste.

KRISTOF Ik ga hier een verslag van moeten opstellen, mevrouw.

SHINAYA Ons ma is geen mevrouw, onderkruipsel, zeg maar gewoon Leen.

LEEN Maak maar zoveel verslagen als ge wilt, javelpisser, en dan steekt ge die maar waar de zon nooit schijnt.

MARAISE Waar zou ze daar mee bedoelen?

ANN-SOFIE In zijn hol, denk ik.

MARAISE *(kwaad)* Ann-Sofie!

ANN-SOFIE *(onschuldig)* Ik heb niks gezegd, ik heb alleen maar vertaald.

MARAISE Foei, foei, foei!

KRISTOF *(is nu terug bij Maraise en Ann-Sofie; zucht)* Waar redelijkheid eindigt, komt een beschaving in het gedrang.

MARAISE Tegenwoordig hebben mensen totaal geen respect meer voor elkaar.

ANN-SOFIE *(in zichzelf)* Wie zegt het!

MARAISE De basse-classe vindt het blijkbaar normaal te bijten in de handen die hen voederen. Een schande is het! Kunt u hier eigenlijk niet wat kordater tegen optreden? Heeft u geen stroomstootwapen of pepperspray of handboeien bij?

KRISTOF *(glimlacht)* Nee, mevrouw, dat mogen wij niet gebruiken.

MARAISE En een beetje persoonlijk initiatief? Ik zal in uw voordeel getuigen.

KRISTOF Dat kan ik niet maken, mevrouw.

MARAISE Ze moesten mij minister maken, de wereld zou er snel anders uitzien.

KRISTOF Ik begrijp wat u wil zeggen, mevrouw.

MARAISE Durft u niet, of wat?

KRISTOF Ik ben mijn leven nog niet beu. Ik ken dat soort mensen. Als ze gaan klagen heb ik het Centrum voor Gelijkheid van Kansen achter mijn vossen en ben ik mijn job kwijt.

MARAISE Als het uitschot van de samenleving met meer egards behandeld wordt dan mensen zoals wij, die een substantiële bijdrage leveren aan de samenleving, dan is het ver gekomen.

- ANN-SOFIE** *(terzijde)* Substantiële bijdrage?
- KRISTOF** Ik heb mijn best gedaan, mevrouw.
- MARAISE** *(legt haar hand op zijn arm)* Het is niet uw schuld, mijnheer *(bekijkt zijn naamkaartje)* ... Gaethofs. Kristof.
- KRISTOF** Nog een prettige dag verder, dames. *(af)*
- MARAISE** *(glimlachend)* Dat is een mooie man.
- ANN-SOFIE** *(bits)* Dat is papa ook.
- MARAISE** *(peinzend)* Alleen jammer dat hij op zo'n manier aan de kost moet zien te komen. *(tot Ann-Sofie)* Wat zei je over je vader?
- ANN-SOFIE** Dat hij ook een 'mooie man' is.
- MARAISE** Je vader is verleden tijd, Ann-Sofie. Word toch eens volwassen. Scheiden van hem was het beste wat ik ooit gedaan heb.
- ANN-SOFIE** *(schamper)* En daar heeft het onderhoudsgeld niets mee te maken zeker.
- MARAISE** Je begint een verschrikkelijk grote mond te krijgen, Ann-Sofie. Dat staat je niet.
- ANN-SOFIE** Waarom bent u eigenlijk met hem getrouwd?
- MARAISE** *(haalt haar schouders op)* We waren jong en iedereen trouwde.
- ANN-SOFIE** Maar was u dan niet verliefd?
- MARAISE** Verliefdheid? Phuh! Verliefdheid is een vergissing. Verliefdheid is het noodlot vermomd als geluk dat ons wil verleiden tot copuleren. Verliefdheid komt als een ongenode gast, ze vrijt je op en gooit je dan een vent voor je voeten en ze vertrekt wanneer je hem voor de eerste keer het eelt vanonder zijn tenen ziet plukken terwijl hij tegelijkertijd scheten aan het laten is. Dan besef je dat er eigenlijk helemaal niets volmaakts aan hem is, integendeel, en dat je gewoonweg bent bedrogen.
- ANN-SOFIE** U weet niet wat u zegt.
- MARAISE** *(schouderophalend)* Uiteraard. Maar je zal dat zelf wel ontdekken.
- ANN-SOFIE** Wil u me nu wijsmaken dat er niks moois is aan de liefde?
- MARAISE** Ik had het over verliefdheid, Ann-Sofie, niet over liefde. Je moet die dingen niet door elkaar halen. Je vader en ik zijn nooit zover geraakt.

ANN-SOFIE Waar hebt u elkaar leren kennen?

MARAISE Phuh. ... Op de kermis.

ANN-SOFIE *(lacht)* Op de kermis?

MARAISE Op de kermis, ja. Ik was daar met een paar vriendinnen.

Glimlachend sluit Maraise de ogen en leunt achterover. Verandering van lichtstand. Donker op de scène. Kermismuziek. Zaallicht aan. Jacques staat aan één kant van de zaal. Hij heeft een luchtkarabijn vast. De mannen uit het publiek in zijn buurt zijn zijn vrienden met wie hij aan de schietkraam staat. Maraise staat aan de andere kant van de zaal. Kleine wijzigingen aan haar kleding maken duidelijk dat we met een jongere Maraise te maken hebben. Eventueel kan een andere actrice de jonge Maraise spelen. De vrouwen uit het publiek in haar buurt zijn haar vriendinnen met wie ze aan het vissen is. Maraise draagt een zakje met een (plastieken) goudvis.

JACQUES *(tegen de mannen)* Ik ben de beste schutter van het dorp. Als ik schiet, altijd prijs. *(tot een man)* Kunt gij ook goed schieten, Jeanke? ... Pas toch maar op dat ge het wit niet uit uw ogen schiet. *(lacht)*

MARAISE *(tegen de vrouwen)* Ik wist niet dat de kermis zo plezant kon zijn. ... Ja, het is pas de eerste keer dat ik op de kermis kom. ... Mijn ouders willen dat niet. Ze denken dat ik nu in de bibliotheek zit.

Jacques krijgt Maraise in de gaten.

JACQUES *(opgewonden tot de andere mannen; wijst naar Maraise)* Kijk daar! Wat een lekker dier. *(tot een man)* Die moet het u ook geen twee keer vragen zeker, hè Fonske? *(tot andere man)* Afblijven, vriend, ik heb haar het eerst gezien. *(tot andere man)* Gij zoudt haar zo te zien ook graag met zaadjes willen beschieten, is het niet, Theo? *(wuijft naar Maraise en roept)* Hey meid!

MARAISE *(wuijft verlegen terug)* Hallo!

JACQUES Okay, let's move. *(tot zijn vrienden)* Voor alle duidelijkheid en voor wie het nog niet zou weten: God bestaat niet. En als hij zou bestaan en ik zou in hem geloven, dan zou ik hem nog voor geen halve eurocent vertrouwen. Nee, hij bestaat niet. De enige zin van het leven is de voortplanting. En voortplanting betekent 'seks'. Het grootste en schoonste cadeau dat de mensheid zichzelf heeft gedaan is het loskoppelen van voortplanting en seks. Niet de voortplanting, maar seks is nu onze drijfveer, onze god geworden. En als ze mij mijn gang laten gaan ... jongens, jongens! *(bekijkt man)* Is het niet waar wat ik vertel, Sylvain? Zeg me nu niet dat gij een uitzondering zijt en dat seks voor u helemaal niet belangrijk is. ... Zeg, wie heeft 'het' vandaag nog gedaan? Handen opsteken. Of gisteren? ... Allez, ik wil handen zien. ... *(kijkt rond)* Stelletje leugenaars! ... Let op, hier kunt ge nog iets van leren.

Jacques gaat naar Maraise.

JACQUES *(verschrikkelijk arrogant)* Aan het stappen, meid? Ik ben Jacques. Als je in het woordenboek onder 'fantastisch' kijkt, dan zal je mijn foto zien. Wie ben jij?

MARAISE *(verbouwereerd)* Pardon?

JACQUES Ik zei: 'Ik ben Jacques. Als je in het woordenboek onder 'fantastisch' kijkt, dan zal je mijn foto zien. Wie ben jij?'

MARAISE Quelle arrogance, monsieur. *(draait haar rug naar Jacques)*

JACQUES Okee, we beginnen opnieuw. *(gaat terug naar zijn uitgangspositie bij zijn vrienden)* Hoe zoudt gij het aanpakken om haar te versieren, Marcelleke? Gij ziet er mij een kenner uit, of beter gezegd, een vrouwenzot. *(tot de vrouw van 'Marcelleke')* Is het niet, madame?

Jacques wuift opnieuw naar Maraise, nu iets minder arrogant. Eventueel neemt hij de raadgevingen van zijn 'vrienden' mee in zijn nieuwe toenaderingspoging.

JACQUES Hallo!

MARAISE Hallo!

JACQUES Je bent ongrijpbaar volmaakt, meid.

MARAISE Merci.

JACQUES Ben ik jouw droom of ben jij de mijne?

MARAISE *(tot haar vriendinnen)* Zoudt gij zijn mooie praatjes geloven, Nathalie? ... Wat moet ik doen, Barbara? Toch maar toehappen? *(tot een redelijk jonge vrouw)* Vrouwen zoals wij die al een paar jaar ouder zijn moeten toch rekening houden met hun biologische klok, is het niet, Chantal? Want één keer in de overgang heeft het leven voor een vrouw geen zin meer en is er geen enkele vent die ons nog wil. Toehappen dus!

Maraise kijkt uitdagend glimlachend naar Jacques. Jacques gaat naar Maraise. Hij maakt een buiging, neemt haar hand en kust die.

JACQUES Ik ben Jacques.

MARAISE Hoe charmant.

JACQUES Ik ben intelligent, grappig, niet onbemiddeld.

MARAISE Dat klinkt veelbelovend.

- JACQUES** Ik hou van dieren. Jij ook?
- MARAISE** Ja.
- JACQUES** Van welke dieren hou je het meest?
- MARAISE** Van vogels.
- JACQUES** Tof. Ik hou vooral van beren en van rupsen.
- MARAISE** *(niet-begrijpend)* Beren en rupsen?
- JACQUES** Ja. En om ons allebei een groot plezier te doen stel ik voor dat ik mijn beer uithaal en dat we gaan vogelen in de rups.
- MARAISE** *(van haar melk)* Wablief?
- JACQUES** Ik zei je toch dat ik grappig ben.
- MARAISE** Fous le camp, salaud!
- JACQUES** *(grijnzend)* Veel beter dan mij ga je ze echt niet tegenkomen, schatje. Wil je misschien eerst wat gaan drinken? Een zatte vrouw is een engel in bed, zeggen ze.

Maraise is razend. Ze gooit haar goudvis naar Jacques, en nog wat dingen die ze te pakken kan krijgen, bijvoorbeeld van op de tafeltjes van de toeschouwers in haar buurt. Daarna verdwijnt Maraise onder het uiten van een reeks beledigingen t.o.v. Jacques terug richting 'trein' waar ze haar plaats weer inneemt, terwijl Jacques nog even op de 'kermis' blijft en met het publiek praat.

- JACQUES** Typisch vrouwen. Ze weten niet wat ze willen, maar ze zijn wel kwaad als ze het niet krijgen. Vrouwen, ik kan er kop noch staart aan krijgen. Ben ik blij dat ik als man geboren ben *(probeert -eventueel met behulp van de publieksopwarmer- de mannen aan zijn kant te krijgen)*, is het niet, mannen? Zeg, kennen jullie het verschil tussen een hond en een vrouw? ... Een hond kan je door de telefoon niks wijsmaken. Mijn vorige vriendin Charlotte heeft het pas uitgemaakt. Ik kwam niet genoeg over de brug. Ik kwam wel, altijd goed op tijd ook, nooit te vroeg, zelden te laat, maar niet dikwijls genoeg volgens haar. Nu heeft ze een andere. Een echte kuttestroper. 't Is een Duitser. Die kunnen blijven komen. Die hebben daar ervaring mee. Mijn vader zei altijd: 'Duitsers kunt ge het best vergelijken met fazanten. Ge moet ze niet persoonlijk kennen om ze neer te willen schieten.' We hadden de laatste tijd ook altijd ruzie, Charlotte en ik. Toen we de afgelopen zomer vakantieplannen aan het maken waren zei ze: 'Neem mij maar mee naar een plaats waar ik nog nooit geweest ben.' Ik heb haar toen mee naar de keuken genomen. Toen is de miserie begonnen. Toen ik haar vroeg wat ze voor haar verjaardag wou hebben, zei ze: 'Het

moet een rode zijn en hij moet van 0 naar 100 gaan in 4 seconden.' Ik heb haar dan maar een weegschaal gekocht. Weer prijs. En toen ze me een tijdje geleden, toen we in de zetel lagen, vroeg wat er op de Tv was en ik 'stof' antwoordde, toen was het definitief afgelopen. Tsja. Maar gelukkig hebt ge om te 'akkefongen' geen relatie nodig. Als ik nu goesting heb om mijn bessem uit te steken, dan rij ik eventjes naar de Chaussée d' Amour. Het is toch niet omdat ge af en toe een tet of een tepel wilt, dat ge er de hele koe moet bijnemen.

Jacques wordt nu een beetje weemoedig en haalt een fotootje van Charlotte uit zijn portefeuille. Hij laat dit aan de toeschouwers zien.

JACQUES Dat is ze, Charlotte. Best wel een prijspaardje, niet? *(blijft nu bij één vrouw staan)* U lijkt een beetje op Charlotte, mevrouw. *(krijgt nu de tranen in de ogen)* Mag ik u even stevig vastpakken? *(doet dit)* Ik heb nu wel wat behoefte aan warmte. Menselijke warmte. Wil u even met mij dansen? *(hij danst met de vrouw en zingt, bijvoorbeeld:)* Chérie, chérie, dans met mij de tango d'amoré, chérie, chérie, want we zijn voor elkander geboren. Chérie, chérie, blijf bij mij, de hele nacht, chérie, oh mijn chérie, slechts op jou heb ik gewacht. Zij was jong en zij zong voor de micro, hij was blond en z'n schip was juist daar. Het orkest speelde zachtjes een tango en hij vroeg met een glimlach aan haar: 'Chérie, chérie, dans met mij de tango d'amore, chérie, chérie, want we zijn voor elkander geboren. Chérie, chérie, blijf bij mij, de hele nacht, chérie, oh mijn chérie, slechts op jou heb ik gewacht.'

Jacques leidt de vrouw terug naar haar plaats en bekijkt haar nog even.

JACQUES In iedere vrouw zit wel iets goeds ... alleen moeten we het er zelf insteken. *(tegen de mannen)* Kom mannen, we gaan nog wat schieten. *(af)*

Jacques verdwijnt. Zaallicht uit. Scènelicht terug aan. Jordy staat voor Maraise staan en kijkt haar doordringend aan. Maraise 'ontwaakt' uit haar droom.

JORDY Mag ik eens aan uw tetten voelen?

MARAISE *(ongelovig)* Wablief?

JORDY Of ik eens aan uw tetten mag zitten. Ma zegt dat die bij chique volk allemaal van plastic zijn.

Maraise geeft Jordy een draai rond zijn oren.

LEEN *(heeft dat gezien en maakt zich kwaad)* Wat zijn dat voor manieren?

MARAISE Geen!

LEEN Dat zijn inderdaad geen manieren. Hoe durft u mijn zoon te slaan!

MARAISE *(ongelovig)* Wat belijft er u?

LEEN Mens, spreek toch niet zo bekakt. U moet met uw burgertruttenhandjes van mijn zoontje afblijven.

MARAISE Heeft u niet gehoord wat hij zei?

LEEN Zeker heb ik dat gehoord. Hij vroeg alleen maar of hij eens aan uw tetten mocht voelen. Is dat tegenwoordig ook al een reden om een kind te mishandelen? U mag blij zijn dat ik vandaag goedgezind ben en geen goesting heb om naar de politie te gaan om een klacht tegen u in te dienen. Kom, Jordy. Voel nog maar eens aan de tetten van de mama.

SHINAYA Maar pas op dat ge niet verdrinkt in haar okselvijvers.

MARAISE *(niet al te luid)* Wagenvolk!

ANN-SOFIE *(tot Maraise)* En toch bent u met hem getrouwd.

MARAISE Je weet hoe het afgelopen is.

ANN-SOFIE Waarom bleef hij niet bij u? Waarom ging hij vreemd?

MARAISE Waarom gaan mannen vreemd? Waarom likken honden altijd aan hun ballen? Omdat ze het kunnen.

ANN-SOFIE Maar het was niet uw fout?

MARAISE *(ongemakkelijk)* Natuurlijk niet. Schei toch eens uit met dat soort vragen.

ANN-SOFIE Heeft u nog ... gevoelens voor hem?

MARAISE Ja ... maar geen schone.

...

ANN-SOFIE ... Was ik een accidentje?

MARAISE Ann-Sofie! Nee, natuurlijk niet. ... 't Is te zeggen, toch geen heel groot. *(fel)* Maar dat wil daarom niet zeggen dat we minder van jou zouden houden of gehouden hebben.

ANN-SOFIE *(bijtend)* Ik wist het wel!

MARAISE *(sussend)* Maak daar nu toch geen drama van. Je bent niet de enige. Of denk je dat prins Filip of Caroline Gennez wel gewenst waren?

ANN-SOFIE Ik haat u!

MARAISE Jaja. De soep wordt nooit zo heet gegeten als ze opgediend wordt.

DOEK - EINDE EERSTE BEDRIJF

Indien hier een pauze gelegd wordt, kan deze door de machinist aangekondigd worden.

STEM 'De trein met bestemming Blankenberge arriveert nu in het station van Leuven. Hier nemen wij een half uur pauze.'

Tijdens de pauze wordt in het station (de zaal) bijvoorbeeld een drugsrazzia gehouden. Leden van de drugsbrigade vergezeld van drugshonden doorzoeken het station, ondervragen en/of fouilleren treinreizigers nemen bloed- of urinetesten af ...

TWEEDE BEDRIJF

Jan en Gerard Backx staan achter in de zaal. Leen, Shinaya en Jordy gaan naar hen toe. Ze begroeten elkaar. Jan geeft Leen een snelle kus op de wang.

LEEN Is dat alles? Zoudt ge mij niet eens een lekkere tong draaien? Het is verdomme 7 jaar geleden.

Jan draait haar een tong.

MARAISE *(bedekt de ogen van Ann-Sofie)* Niet kijken! De beesten gaan paren. Dat is dus wat Garmin bedoelde toen hij zei dat de mensen van de apen afstammen.

ANN-SOFIE 'Darwin', moeder, niet Garmin.

MARAISE 'Darwin', dat zei ik toch.

LEEN Hoe was het in de gevangenis?

JAN *(geïrriteerd)* 'Hoe was het in de gevangenis, hoe was het in de gevangenis?' Niet slechter dan de vorige twintig keer. We kunnen nu 's zondags kiezen tussen frieten of kroketten.

LEEN Heeft onze Gerard zich gedragen?

JAN Jaja, voor de eerste keer heeft hij dat niet slecht gedaan, hè jongen.

GERARD Maar ik kijk er al naar uit om weer te kunnen douchen zonder constant mijn billen te moeten toepitsen.

JAN En om thuis in mijn eigen hof te kunnen gaan pissen. Om mijn Willy de vrije ruimte te geven en hem eens goed te kunnen laten swaffelen tegen de takken van de bomen.

SHINAYA *(wijst naar Jan)* Is dat mijn pa?

LEEN Hebt gij uw pa nog nooit gezien?

SHINAYA Nee.

JAN Dat kan. Telkens als ik de laatste vijftien jaar thuis geweest ben, zat zij in het verbeteringsgesticht.

LEEN Allez, geef uw pa maar een kus.

SHINAYA Moet dat nu echt?

JAN Als ze niet wil, dan laat ze het maar. Hoe oud is ze nu eigenlijk?

- LEEN** Dertien. Ze werkt in de weekends voor een escortbureau.
- JAN** Dat is niks te vroeg. Dan is ze toch niet helemaal nutteloos.
- JORDY** *(tegen Gerard)* Ik ben een beetje jaloers op u omdat gij al gepromoveerd zijt naar de grote gevangenis.
- GERARD** Uw tijd komt nog wel, broertje. *(fier)* Ja, Leuven-Centraal is heel andere koek dan Everberg. Niks te therapie meer. Hier behandelen ze u als een echte man.
- MARAISE** Sommige mensen slagen er bijzonder goed in om domheid tot kunst te verheffen. Ik vraag me af wat het evolutionaire voordeel daarvan is.
- ANN-SOFIE** *(minachtend)* U staat ook altijd onmiddellijk klaar met uw oordeel, is het niet, moeder?
- MARAISE** Ben jij niet stilletjes aan te oud voor dat soort puberale opmerkingen. Dat je vijf jaar geleden een beetje linkserig was en tegen ons rebelleerde, à la bonne heure, maar ik had gehoopt dat je dat stadion ondertussen toch al lang ontgroeid was.
- ANN-SOFIE** Stadium.
- MARAISE** Wat?
- ANN-SOFIE** Niets.
- MARAISE** *(binnenpretje)* Gediplomeerde domheid.

Dan wordt de zaal plots omgetoverd tot gevangenis. Geluid van dichtslaande celdeuren. Gerinkel van sleutelbossen. Snerpende fluitjes. Geschreeuw van bewakers en gevangenen. Eventueel een verandering van de lichtstand in de zaal. Volgspot op publiek. In de zaal duiken verschillende bewakers op. Flashback. Het is voor Gerard de eerste dag in de 'grote' gevangenis. Hij weet niet wat hij ziet. Jan en Gerard geven commentaar, maken allerlei 'gevatte' opmerkingen richting publiek en proberen uiteraard in te spelen op de reacties die ze ontvangen. Leen, Jordy en Shinaya verdwijnen richting 'trein'.

- GERARD** Ik wist niet dat er zoveel volk in de gevangenis zat.
- JAN** *(fier)* En dat zijn dan alleen nog maar de zware gevallen zoals wij. De amateurs die minder dan drie jaar gekregen hebben hoeven niet eens te komen zitten.

De gevangenisdirectrice Miek Turtel staat Jan en Gerard op te wachten.

- MIEK** Zijt ge weer hier, Jan Backx?

JAN Zoals ge ziet. Waar het goed is komt een mens graag terug.

MIEK En dit is uw zoon?

JAN *(fier)* Ja, dat is onze Gerard, de oudste. Ik ben hem aan het opleiden.

MIEK *(sarcastisch)* Allez, goed om te horen dat er nog intelligente mensen bestaan die hun kinderen zelf het nodige onderwijs geven.

JAN Onderwijs is de enige sleutel tot succes, zeggen ze.

MIEK Maar ik vermoed toch dat 'ze' daar niet uw soort opleiding mee bedoelen.

JAN *(tot Gerard)* Dit is Miek Turtel, Gerard, de directrice.

GERARD Dag Miek.

MIEK *(cynisch)* Zeg maar 'mevrouw', jongen. Welkom in 'Leuven Centraal'.

JAN Miek heeft een geweldig gevoel voor humor, hè Miek?

MIEK *(droog)* Inderdaad, mijnheer Backx.

GERARD *(wijst naar twee mannen)* Kijk daar, pa! Chokri Mahassine en Rudy de Leeuw!

JAN Ik heb altijd geweten dat die hier terecht zouden komen.

GERARD *(wijst naar een andere man)* En daar, Freddy Horizon zit hier ook.

JAN *(spreekt een man aan)* Aha, mijnheer Delcroix, ook hier? Hebben ze u dan eindelijk te pakken gekregen?

GERARD *(wijst weer naar een man)* Is dat niet Leopold II?

JAN Dat kan niet, Gerard.

GERARD Waarom niet?

JAN Die is nooit voor het Internationaal Strafhof in Den Haag moeten verschijnen want dat bestond toen spijtig genoeg nog niet. Ik geloof trouwens ook dat die dood is.

GERARD *(tot man)* Dag mijnheer Vandelanotte. *(tot Jan)* Waarom zou die hier zitten?

JAN Oplichting waarschijnlijk. Lege dozen verkopen voor volle.

GERARD Dat snap ik niet.

- JAN** Het Zilverfonds, Gerard. Daar heeft nooit een euro ingezet.
- GERARD** *(wijst)* Kijk daar, Karel De Gucht!
- MIEK** Handel met voorkennis.
- GERARD** *(wijst)* En die daar, die met zijn konijntanden, langs Karel De Gucht, is dat niet Guy Verhofstadt?
- MIEK** Hij lijkt er wel wat op, maar hij is het niet. Alhoewel die hier gerust ook had mogen zitten.
- JAN** Maar als ze iedereen moesten vastzetten voor leugens, grootspraak en jassendraaijerij, dan had hier de halve Belgische politiek moeten zitten.
- MIEK** We verwachten binnenkort wel een paar kopstukken van het ACV en een aantal bankiers.
- JAN** De familie Lippens gaat dat hier niet fijn vinden.
- MIEK** Genoeg gezeverd. Volledig uitkleden alstublieft.
- GERARD** *(kijkt bang rond)* Moet dat echt? Waar iedereen bij is?
- MIEK** *(kijkt nu ook rond)* Allez, 't is goed voor een keer. We zullen u straks wel fouilleren.
- JAN** *(tot Gerard)* Dat is het plezantste moment als ge hier binnenkomt. *(tot willekeurig iemand)* Waarvoor moet gij zitten? ... Ik dacht het al, gij ziet er mij ook zo eentje uit. *(tot een paar andere willekeurige toeschouwers)* Yo, de mannen. Nog altijd hier? ... *(tot Gerard)* Ik zie het al, we gaan hier weer een plezante tijd tegemoet.
- GERARD** Is het echt, pa?
- JAN** Maak u maar geen zorgen, jongen. Ze organiseren hier zelfs optredens.
- Dit is het moment om bijvoorbeeld 'San Quentin' van Johnny Cash of 'Jailhouse Rock' van Elvis Presley te playbacken of te laten coveren door een plaatselijk bandje.*
- Jan en Gerard Backx stappen ondertussen op de trein en gaan bij de rest van de familie zitten op B1 en B2. Zaallicht uit en licht in de 'trein' terug aan.*
- JAN** Wat gaan we de hele week doen in Blankenberge?
- LEEN** Niks. Op het strand liggen, crème en pateekes eten. En 's avonds vreten tot onze kont gaat open staan: een paar pakken friet met een goei kwak mayonaise en een stuk of vijf hamburgers. En daarna op café.

JAN *(spottend)* Dan hebben we chance, want ik heb in de gazet gelezen dat de hamburgeroogst dit seizoen aan de kust bijzonder goed is meegevallen.

GERARD 'Maar als ge vreet tot uw kont open staat, komt ge op het huiske steeds te laat!'

LEEN *(roept)* Wat is het motto van de familie Backx?

DE BACKXEN *(schreeuwen)* 'Vreten als een olifant en schijten als een nijlpaard!'

JAN We zouden ook een keer met de kinderen kunnen gaan fietsen.

LEEN Gaan fietsen? Een vakantie is om uit te rusten. Ge weet wel niet wat een zwaar leven ik heb gehad terwijl gij in de gevangenis zat te niksen.

JAN We zouden eens in Bredene kunnen gaan kijken.

LEEN Wij gaan niet naar Bredene. In Bredene is niks te zien.

JAN Daar is veel te zien.

LEEN Wij gaan niet naar Bredene. Punt. Uit.

JORDY *(trekt aan de arm van zijn vader)* Wat is er in Bredene te zien, pa?

LEEN *(snauwt)* Niks, Jordy!

Jan droomt glimlachend weg. Verandering van lichtstand of BO. Zaallicht aan. Jan stapt de zaal in. Hij is nu in Bredene op het naaktstrand. In zijn handen heeft hij de gids 'Naaktstrand voor Nieuwkomers'. Uiteraard proberen Jan en later ook Jordy in te spelen op de reacties die ze krijgen uit het publiek.

JAN *(leest)* 'Men begeeft zich losjes en ontspannen op het strand. Men doet alsof men al jaren allerlei vruchten en fruit aan de bomen en struiken heeft zien hangen, gaande van kleine, droge pruimen, tot grote, wilde, stevig behaarde kastanjes. Men waant zich in het paradijs en men mag de hangende tuinen van Babylon bewonderen. Men stoort zich niet aan grijze muizen, men reageert niet bij het zien van loslopende jonge poesjes maar men is wel beducht voor *(kijkt nu naar een welbepaalde vrouw)* oude, rosse katers.' Zal ik mijn broek ook maar uittrekken? *(begint zijn broek los te maken; kijkt dan even rond)* Misschien toch maar even wachten. *(maakt zijn broek weer vast en leest verder)* 'Men windt zich vooral niet op, want daar raakt men opgewonden van. Men probeert de conversatie luchtig te houden.' Proberen.

Jan kan bij zijn wandeling over het naaktstrand bijvoorbeeld gebruik maken van onderstaande tekstjes.

- *(gaat naar een vrouw)* Amai, het is hier nogal druk op het strand. Mag ik naast u komen liggen, mevrouw? ... Liever niet? Oh, is dat uw man? Dan heeft hij het beter getroffen dan gij. Zo lelijk. Zelfs een blinde zou schrik van hem krijgen. *(tot man)* Amai, gij zijt echt wel lelijk. Zelden zo een lelijke mens gezien. Gij past eigenlijk niet bij elkaar, weet ge dat? Zo een schone vrouw met zo een lelijke mens, dat gaat niet. Mevrouw, zou u niet beter af zijn met die man? *(haalt nu twee koppels uit elkaar en verwisselt de partners)* Dat is al veel beter. Schoon bij schoon en lelijk bij lelijk.
- *(gaat naar andere tafel)* En intelligent bij intelligent.
- *(gaat weer naar een andere tafel)* Of ik getrouwd ben, wilt ge weten? Ja, met Leen. Hoe het met haar is? Ik denk dat ze dood is. Seks met haar is nog altijd hetzelfde, maar de afwas blijft staan.
- *(gaat naar andere vrouw en bekijkt haar grondig)* U heeft ook alles bij, zie ik.
- *(gaat naar een andere vrouw)* U ziet er zo mooi bruin uit, mevrouw, en wel langs alle kanten. Bent u hier al lang? ... Oh, u gaat op voorhand onder de zonnebank. Wel heel grondig zo te zien, geen enkele plooi is nog wit.
- *(wandelt verder)* Dag mijnheer. U bent *(wijst)* kleine Harry de grote boze wereld aan het laten zien?
- *(gaat weer naar een vrouw)* Gij ziet er precies ook een hete uit. Zoals onze Leen. Bij haar slaan de vonken ook al uit haar doos als ze nog maar een banaan op een fruitschaal ziet liggen.
- *(gaat weer naar een andere vrouw)* Als ik u hier zo zie liggen in uw blote foef, dan krijg ik al onmiddellijk zo een keiharde erectie dat onze kat er haar nagels aan kan slijpen.
- *(gaat naar een man)* Gij zijt precies ook niet hier met uw eigen vrouw. Zal ik u eens iets vertellen? Ge kunt beter een hond nemen dan een vrouw. Steek ze allebei maar eens in het koffer van uw auto. Wie is er blij als ge drie uur later het koffer terug openmaakt?
- *(gaat naar andere man)* Gij zijt er precies ook niet vies van om eens een keer langs de pot te pissen, is het niet vriend? Geen enkele man is daar vies van? Weet ge eigenlijk waarom mannen hun vrouwen zo dikwijls bedriegen? Om dezelfde reden als waarom honden altijd aan hun ballen likken. Omdat ze het kunnen.
- *(zoekt weer een andere vrouw op en gaat op zijn knieën zitten)* Ben ik geen aantrekkelijke man, mevrouw? Wat denkt u? Als u mij niet ziet zitten, dan ga ik wel staan. *(gaat rechtstaan)*

Jordy komt nu ook op het 'naaktstrand'. Zijn ogen rollen bijna uit hun kassen.

JORDY *(opgewonden)* Whaw! Het ligt hier allemaal vol blote mensen!

JAN Rustig, jongen. De eerste regel op dit strand is dat ge rustig praat.

JORDY Waarom?

JAN Daarom. Dat staat hier in deze ... euh ... natuurgids.

JORDY Is dat zo een boekje om vogels en nesten mee te leren kennen?

JAN Ja, zo zoudt ge dat kunnen zeggen.

JORDY Zeg pa, waar laten die mensen hun geld? Ze kunnen dat toch moeilijk tussen hun billen steken. Of in hun hol? Hè?

JAN Ik weet het niet, jong.

JORDY Misschien komt daar de uitdrukking 'geld stinkt' vandaan.

JAN *(kijkt in zijn gids)* Ik zie het al. De mensen hebben hun geld in een tas zitten en die nemen ze mee als ze zich verplaatsen.

JORDY *(wijst naar een vrouw)* Moogt ge daar aan komen?

JAN Ik denk dat ge dat eerst moet vragen.

JORDY *(gaat naar de betreffende vrouw)* Madame, mag ik daar eens aankomen?

JAN *(kijkt weer in zijn gids)* Nee, Jordy, dat mag niet.

JORDY En als die vrouw dat graag heeft?

JAN Dat is geen vrouw die het graag heeft, Jordy, dat ziet ge zo.

JORDY Ik vind haar toch schoon. Zeg pa, als ge nu verliefd wordt en ge krijgt ene st..., enfin, ge begint te groeien, wat dan?

JAN Dan ... euh ... dan moet ge fluiten, denk ik. *(Jordy begint te fluiten)* Allez, Jordy, gedraag u.

Maar Jordy heeft ondertussen al iemand anders in de gaten gekregen en wijst nu naar een man.

JORDY *(vol bewondering)* Kijk pa, die man zijn dinges daar, zijn spellement!

JAN Zijn klokkenspel, bedoelt ge.

JORDY Dat is geen gewoon klokkenspel, pa, dat trekt meer op een koekoeksklok. Ge kunt er ook aan zien hoe laat het is.

JAN Oh ja? Hoe laat is het dan?

JORDY Half zeven.

JAN Hoe weet gij dat?

JORDY Awel, hij hangt op half zeven. Zo zeggen ze dat toch.

JAN Allez, dan komt binnen een half uur het vogeltje 7 keer piepen.

JORDY *(tegen de man)* Zorg er toch maar voor dat er geen zand in de mechaniek komt. *(lacht)*

JAN Jordy, zo praat ge niet tegen de mensen. Ge moet altijd beleefd blijven.

JORDY *(wijst)* Kijk, pa, dat oud vrouwtje heeft haar nachtkleed nog aan. *(gaat naar een relatief jonge vrouw, op de voet gevolgd door zijn vader)* Uw nachtkleed ziet er nogal gekreukt uit, madame, dat hadt ge toch eerst wel eens kunnen strijken.

JAN *(fluistert)* Dat is geen nachtkleed, Jordy, dat zijn haar rimpels.

JORDY Echt?

JAN Kom, vooraleer we hier in affronten vallen.

Ze gaan samen terug richting podium. Jordy kijkt nog een keer om.

JORDY Zo zonder kleren zien alle mensen er precies een beetje meer gelijk uit. Ge kunt niet zien wie er arm of rijk is.

JAN Nee, op het naaktstrand kunt ge de grote Jan niet uithangen.

JORDY Alhoewel. *(wijst naar een man)* Die heeft anders toch een serieus grote Jan uithangen.

JAN Jordy! Hier! *(allebei af)*

Zaallicht uit en licht in de trein weer naar normaal. Jan wordt glimlachend wakker.

JAN *(staat recht)* Ik ga naar de WC.

LEEN Alweer? Ge zijt pas geweest. Ge hebt het toch niet aan de postraat zeker? *(Maraise lacht)*

JAN *(geïrriteerd)* Nee, moeder, ik moet kakken ...

JORDY *(roept)* ... en als ge moet kakken ...

SHINAYA+JORDY+ANN-SOFIE *(roepen)*... dan moet ge kakken!

MARAISE Ann-Sofie! Je taal!

ANN-SOFIE Quand il fait faire caca, il faut faire caca!

Ann-Sofie loopt kwaad weg bij haar moeder en gaat op B3 of B4 zitten.

MARAISE Quelle horreur!

LEEN Zijt met zo iemand getrouwd.

JORDY Dan heeft onze pa het toch veel beter getroffen.

Leen wrijft haar zoon vergenoegd door het haar. Jan kijkt bedenkelijk.

GERARD Die dochter is anders een schoon kind.

LEEN Schoon? Noemt gij dat schoon? Ze ziet er misschien schoon uit omdat ze het pannenkoekenbeslag in vier lagen op haar muil smeert en omdat ze dure kleren draagt, maar schoon?

Gerard gaat tegenover Ann-Sofie zitten. Hij bekijkt haar onderzoekend en goedkeurend.

ANN-SOFIE *(niet helemaal op haar gemak)* Wat is er?

GERARD Ik bekijk je alleen maar.

ANN-SOFIE Waarom?

GERARD Ik hou wel van iets moois.

ANN-SOFIE Allez, bedankt.

GERARD *(steekt zijn hand uit)* Ik ben Gerard Backx.

ANN-SOFIE Gerard Backx? Klinkt heel erg gewoon.

GERARD Maar ze noemen mij ook wel eens Gerard Konijn, en dat is zeker niet omdat ik rap kan lopen. *(ziet Ann-Sofie bedenkelijk kijken)* Dat was een grapje.

ANN-SOFIE Oh.

GERARD Gaan jullie ook naar Blankenberge?

ANN-SOFIE *(rilt van afschuw)* Nee, wij gaan niet naar Blankenberge, wij gaan naar Knokke.

GERARD En wat gaan jullie in Knokke doen?

ANN-SOFIE Ik ga een golfcursus volgen en Frans studeren.

GERARD Bah!!! Studeren? En dan ook nog tijdens de vakantie!

ANN-SOFIE Liever studeren dan werken. Vorig jaar heb ik vakantiewerk gedaan in een rusthuis en dat was niet om te lachen, dat kan ik je wel vertellen.

GERARD Hoezo?

ANN-SOFIE Een rusthuis, dat is precies een kerkhof, alleen hebben de bewoners zelf nog niet in de gaten dat ze al dood zijn.

GERARD Wat moest je dan allemaal doen?

ANN-SOFIE Alles. Veel te veel. Vakantiewerkers zijn de slaafjes van het gewone personeel. Het ergste was 'konten wassen'. Nee, dat nooit meer.

GERARD *(begint te lachen)* Dat had ik willen meemaken.

Verandering van lichtstand. Bijvoorbeeld blauw licht op de scène. Of black-out. Zaallicht aan. Gerard en Ann-Sofie gaan op het proscenium of in de zaal om deze flashback of droom of gekleurde herinnering te spelen. De spelers op de scène gaan in freeze-stand.

Gerard 'voedert' iemand een wafel en veegt nadien de mond van het slachtoffer af. Ann-Sofie laat iemand drinken met een rietje.

Ann-Sofie bespreekt nu met de oudjes van het rusthuis (= publiek) het item

'gebitsverzorging bij ouderen'. Dan volgen een lachsessie en enkele gymnastiekoefeningen.

ANN-SOFIE Lieve dames en heren, waar ik veel belang aan hecht, is de properheid van het gebit. Ja, zelfs op uw leeftijd is gebitsverzorging enorm belangrijk. Niemand wil gekust worden door een stinkende mond vol aangekoekte stukjes hardgekookt ei of weke proppen niet-afgeslikt vezelbrood. Weet u eigenlijk allemaal wel hoe u uw gebit moet onderhouden? Nee, wel dan gaan we het nu leren. Voor het slapengaan verzamelen wij altijd alle tandjes. Haal dus allemaal nu uw vals gebit maar uit uw mond. Gerard zal u helpen.

Gerard haalt overal gebitten op (uiteraard heeft hij een aantal kunstgebitten bij), verzamelt deze in zijn trui, maar struikelt op weg naar Ann-Sofie. Hij gaat bij enkele toeschouwers informeren welk gebit nu ook weer van wie is.

ANN-SOFIE Om misverstanden te vermijden wel niet vergeten om een etiketje met uw naam op uw tandjes te plakken vooraleer u ze aan de verpleger geeft. *(Gerard brengt nu alle tanden naar Ann-Sofie)* We leggen ze in een bokaal *(Ann-Sofie gooit alle gebitten in een grote bokaal met water)*, gooien er een tablet op basis van muntblaadjes bij *(doet dit en kijkt eens diep in de bokaal)* of meerdere tabletten *(kapt er nu een heel buisje tabletten in leeg)* als we zien dat er nog veel spinazie of gelei aan plakt en we laten dan de hele boel een nachtje trekken, zoals een bouillon. 's Morgens nemen we onze tandjes weer uit de bokaal en steken ze terug in onze mondjes en dan kunnen we de dag met een stralende glimlach en goed verstaanbaar beginnen. *(toont haar stralende glimlach)* Laat eens zien die lach. *(Gerard spoort de toeschouwers aan om te glimlachen)* En dan gaan we nu ook allemaal samen even hardop lachen om onze nare dromen over grote, boze monsters en ongewenste schoonkinderen te vergeten. *(doet dit voor)* Onze lachcoach assisteert. Gerard?

Gerard begint, liefst op een erg aanstekelijke manier, te lachen en probeert iedereen op gang te krijgen. Als iedereen om je heen lacht, dan is het haast onmogelijk om niet mee te lachen. 'Lach en de hele wereld lacht met je mee' is een optimistisch motto dat dus inderdaad blijkt te kloppen. Hersenwetenschappers hebben ontdekt hoe de ene lach de andere uitlokt. Alleen al het geluid van gegiechel activeert bij een luisteraar een hersengebied dat de gezichtsspieren voorbereidt op een lach. Als de luisteraar zelf echt begint te lachen verplaatst de hersenactiviteit zich naar een verwant gebied dat de gezichtsbeving direct aanstuurt. Dat wijst erop dat het lachmechanisme automatisch werkt en moeilijk bewust te controleren is. Als dus iemand in de lach schiet is het voor de anderen in de buurt bijna ondoenbaar om niet te lachen. Eerdere studies hebben trouwens ook aangetoond dat iemand die geforceerd glimlacht daardoor zelfs in een betere stemming kan raken.

ANN-SOFIE Maar lachen kan gevaarlijk zijn. Ik ben ervan overtuigd dat ondertussen meer dan de helft van de vrouwen hier van het lachen de broek al een beetje nat heeft. Maar niet getreurd, dames, wij kunnen onze bekkenbodemspieren trainen om het urineverlies in de mate van het mogelijke te beperken. Eerst goed kijken. *(Ann-Sofie en Gerard demonstreren en draaien nu met hun bekken)* En nu allemaal, dames. Eerst rechtstaan.

GERARD Ja, dames, we gaan allemaal eerst rechtstaan. *(tot vrouw die niet mee wil doen)* U ook, mevrouw, u kan zich perfect aan uw looprekje vasthouden. *(tot man)* Alleen de vrouwen, mijnheer! *(tot vrouw)* Zal ik u even helpen rechtstaan, mevrouw? *(doet dit)* Mijnheer, u mag uw vrouw natuurlijk altijd helpen. Laat haar handen maar op uw schouders rusten, zo staat ze stabiel.

ANN-SOFIE Oké, dames, zijn we klaar? We spreiden de benen op schouderafstand en buigen de knieën een beetje. Vervolgens gaan we ons bekken kantelen, eerst naar voren, daarna naar achteren. Eén en twee en één en twee en één en twee en één en twee en twee en één en twee en één en twee ... En nu maken we het nog iets moeilijker. Terwijl we onze oefening doen zeggen we daarbij ook nog de volgende positieve tekst: 'Wij zijn wel oud en moe, maar het leven lacht ons toe!'

GERARD Heel goed, dames. Gaat u maar zitten en rust maar eventjes uit, want nu gaan we de mannen helpen met één van hun ouderdomskwaaltjes.

ANN-SOFIE Beste mannen, de vrouwen hebben we al kunnen laten staan, maar bij u iets laten staan gaat de laatste jaren maar zeer moeizaam, nietwaar? Nu, geen paniek, want erectiestoornissen zijn volstrekt normaal op latere leeftijd, alhoewel de goesting nog flink aanwezig kan zijn, is het niet, mijnheer X *(spreekt hier een bekende toeschouwer aan)*? Hiervoor heb ik de perfecte oplossing ... gemberpilletjes! Maar goed opletten vooraleer u ze inneemt, want ze werken per gewicht ... want de ene de zijne is al zwaarder dan de andere de zijne, vandaar. Lees dus goed de bijsluiter,

want overmatig gebruik kan leiden tot doofheid. Dus nogmaals, *(hard)* goed de bijsluiter lezen! Heeft u mij gehoord?

GERARD *(schreeuwt nu achter in de zaal keihard in iemands oor)* Heeft u haar gehoord, mijnheer?

ANN-SOFIE Ook belangrijk is het om de pilletjes in één keer door te slikken met een glas water, want al ze in de keel vast blijven steken, zou de nek de volgende uren stijf kunnen gaan aanvoelen, en dat is iets wat we zeker willen vermijden. *(tot man)* Wil u het eens proberen, mijnheer? *(neemt een pilletje en schept een glas water uit de bokaal met gebitten en geeft dit aan de man)* Hier. Probeer maar.
Goed, dat was het dan voor vandaag. Bedankt voor uw aandacht en uw medewerking. Verzorg uw tandjes goed, blijf lachen, maar niet te hard en zeker blijven oefenen.

Groepen die hun theateravondje soms opsmukken met een tombola, zouden die hier, in de rusthuiscène, kunnen inlassen en laten presenteren door Ann-Sofie en Gerard. Bijvoorbeeld nummertjes plakken onder de stoelen van de bezoekers.

DOEK - EINDE TWEEDE BEDRIJF

Indien hier een pauze gelegd wordt, kan deze door Ann-Sofie, de vakantiewerkster van het rusthuis, aangekondigd worden.

ANN-SOFIE Dames en heren, mijn assistent Gerard en ik nemen nu een half uur koffiepauze. Ik stel voor dat u hetzelfde doet.

Tijdens de pauze wordt in het station (de zaal) een drugsrazzia gehouden. Leden van de drugsbrigade vergezeld van drugshonden doorzoeken het station, ondervragen en/of fouilleren treinreizigers nemen bloed- of urinetesten af ...

DERDE BEDRIJF

Ann-Sofie en Gerard zitten nu terug op hun plaats in de trein.

ANN-SOFIE *(bewonderend)* Is het waar dat je pas uit de gevangenis komt?

GERARD Ja.

ANN-SOFIE *(bewonderend)* Whaw!

GERARD Zo 'whaw' is dat niet altijd, hoor. Je zit wel op hotel maar je kan niet uitchecken wanneer je wil. Maar ik heb er mij toch geamuseerd.

ANN-SOFIE Ben jij dan geen goed mens?

GERARD Ik? Nee.

ANN-SOFIE Waarom niet?

GERARD *(haalt de schouders op)* Het is er nooit van gekomen zeker. *(lacht)* Ik heb meer last van mijn aambeien dan van mijn geweten.

ANN-SOFIE Wat ga je nu doen? Werken?

GERARD Ach, ik weet het nog niet. Ik zie wel wat er op me afkomt. Ik pak het leven bij de lurven en vreet het helemaal op. Als er iets is dat ik de laatste jaren geleerd heb, dan is het wel dat het, wanneer we onze ogen voor de laatste keer dichtdoen, ook helemaal afgelopen is en dat we dus maar beter hier en nu kunnen genieten. En jij, wat wil jij worden?

ANN-SOFIE *(haalt haar schouders op)* Oud. Of zelfs dat soms niet.

GERARD *(bestudeert haar)* Je bent wel mooi, maar je ziet er mij niet al te gelukkig uit en dat vreet die schoonheid bijna helemaal weg.

ANN-SOFIE *(kregelig)* Ik zie er helemaal niet uit. En als ik binnen een paar jaar uitzie zoals mijn moeder, dan hoeft het voor mij al helemaal niet meer.

GERARD Wat is er mis met je moeder?

ANN-SOFIE Alles.

GERARD Dat is niet weinig.

ANN-SOFIE Nee.

GERARD *(citeert)* '... want Ik, Jahwe uw God, Ik ben voor hen die mij haten een jaloezige God die de schuld van de vaders wreekt op hun kinderen, tot het derde en vierde geslacht ...'. Exodus, hoofdstuk 20, vers 5. En wat voor de

vaders geldt, geldt in deze politiek correcte tijden uiteraard ook voor de moeders.

ANN-SOFIE *(verwonderd)* Ken jij de Bijbel?

GERARD Ik heb in de gevangenis veel tijd gehad om te lezen.

ANN-SOFIE Je gelooft toch niet alles wat daar in staat?

GERARD Niet alles, nee.

ANN-SOFIE Dus alleen wat je uitkomt?

GERARD Zo werkt het niet.

ANN-SOFIE Oh nee, hoe dan?

GERARD Je moet niet alles wat er staat letterlijk opvatten.

ANN-SOFIE Dus niet alles wat er in staat is 100% waar.

GERARD Euh ... nee.

ANN-SOFIE Dus als er iets staat wat niet waar is, zeg maar gelogen, dan kan het in principe ook zijn dat alles wat daar staat gelogen is.

GERARD Euh ...

ANN-SOFIE In principe?

GERARD In principe wel ja.

ANN-SOFIE Dus?

GERARD Point taken. Maar we dwalen af. Dus je moeder zit niet goed in haar vel?

ANN-SOFIE Nee.

GERARD Jij ook niet?

ANN-SOFIE Nee. *(Gerard kijkt haar doordringend aan)* Wat?

GERARD Niks.

ANN-SOFIE Mijn gedachten verkeren soms in staat van ontbinding, denk ik, want ik zie vooral de triestigheid van het leven en soms zou ik mij eruit willen deleten. Eén druk op de knop en weg. Gedaan. Maar daar ben ik te laf voor.

GERARD *(spottend)* Misschien moet je dan maar hopen dat je een ongeneeslijke ziekte krijgt, kanker bijvoorbeeld.

ANN-SOFIE *(heftig)* Krijg zelf de kanker, klerelijer!

GERARD Ik wist niet dat de upper class dat soort taal gebruikte, of zeggen jullie 'bezigen'?

ANN-SOFIE *(steekt haar middelvinger op)* Up yours, motherfucker!

GERARD Je bent nog mooier als je kwaad bent.

ANN-SOFIE *(gemaakt)* Ha. Ha. Ha. Cliché. Cliché. Cliché. *(Gerard blijft haar aanstaren)* Je bent me toch niet aan het versieren zeker?

GERARD Toch wel. Gaat het me lukken?

ANN-SOFIE Nee. ... Misschien. ... *(kijkt naar haar moeder)* Ja, ik denk het wel.

GERARD Ik ga je gelukkig maken.

ANN-SOFIE *(somber)* Doe dan toch maar niet te veel moeite, want ik heb schrik van de dagen dat ik gelukkig ben.

GERARD Omdat ze niet blijven duren?

ANN-SOFIE Ja.

GERARD Dat is nergens voor nodig.

ANN-SOFIE De schaduw van de dood hangt altijd boven mij.

GERARD Iedereen draagt een schaduw met zich mee.

ANN-SOFIE Maar ik voel me soms als een dode die een tijdje verlof heeft gekregen en altijd weer datzelfde triestige nummer speelt. 'Ze' hebben mij nooit geleerd om gelukkig te worden.

GERARD Daarvoor moet je alleen maar trouw blijven aan het beste dat je in je hebt. Hoe vroeger je dat beste, jouw bestemming, leert kennen, hoe gemakkelijker gelukkig worden gaat. 'Wie alles kent behalve zichzelf, weet niets'.

ANN-SOFIE Einde citaat. Wat is mijn bestemming? Ik weet het niet. Ik zit altijd vol twijfels en angst.

GERARD Je bent geen uitzondering. Die angst heeft voor iedereen dezelfde smaak en je twijfels moet je opzij durven zetten. Allen op die manier kan je het beste in jezelf vinden en iets bereiken.

ANN-SOFIE 'Iets bereiken', het klinkt zo banaal.

GERARD Ik denk dat jij meer uitroepetekens nodig hebt in je leven. Vraagtekens genoeg, maar daar red je het niet mee. Geluk heeft zoals schoonheid zowel een lichte als een donkere kant. Ze hebben elkaar nodig.

ANN-SOFIE Zei de grote filosoof van de criminelen Gerard Konijn. Zijn wij niet te jong om over de zinloosheid van het leven te moeten nadenken?

GERARD Ja, misschien. Kom, ik zal je somberte wegwassen ... wegkussen.

Gerard buigt zich voorover om Ann-Sofie te kussen. Maraise krijgt dit in de gaten.

MARAISE *(scherp)* Ann-Sofie!

Ann-Sofie en Gerard bekijken elkaar, Gerard verwachtend. Ann-Sofie slaat haar ogen neer en gaat terug naar haar moeder.

MARAISE *(kwaad fluisterend)* Wat zat je daar allemaal uit te spoken met die minus habens?

ANN-SOFIE Moeder, we praatten alleen maar wat.

MARAISE 'We praatten alleen maar wat'. Als een man je aanraakt met woorden, dan zijn zijn handen nooit ver weg, neem dat maar van mij aan. *(woedend)* Ik verbied het je om je onschuld weg te geven aan die doortrapte crimineel uit die familie van randdebielen, hoor je me?

ANN-SOFIE *(spottend)* Wat bedoelt u precies met 'mijn onschuld', moeder?

MARAISE Dat weet je goed genoeg. 'Seks', daar heb ik het over. De reden van de zondeval van de mensheid en van de verbanning uit het aards paradijs. Datgene wat leidt naar ontucht en hoererij, naar Sodom en Gomorra. Seks is het ultieme kwaad, zo heeft mijnheer pastoor ons altijd geleerd. Seks is diefstal van emoties. Maar wat niet weet, wat niet deert. Jouw tijd komt nog wel.

ANN-SOFIE *(ongelovig)* Moeder, alstublieft! U dacht toch niet dat ik ... hallo, ik ben 21 jaar!

MARAISE Dat blijft mij choco. ... *(snapt nu wat Ann-Sofie haar eigenlijk wou zeggen)* Maar ... maar ... je bedoelt toch niet dat je al aan ... aan ... aan de verboden vruchten hebt gezeten zeker?

ANN-SOFIE *(lacht)* En ze hebben ook al aan mijn verboden vruchten gezeten. Van verboden vruchten maken ze anders lekkere gelei, moeder.

MARAISE *(verontwaardigd)* Maar meisje toch, daar ben jij toch nog veel te jong voor!

ANN-SOFIE *(ongelovig)* Dacht u werkelijk dat ik nog nooit ...

MARAISE *(houdt haar handen tegen haar oren)* Ik wil het niet horen. Doe maar op. Als jij je jonge leven wil vergooien, ga ja gang, maar kom later niet janken dat ik je niet verwittigd heb. ... *(zijdelings)* Veel stelt het trouwens allemaal niet voor.

ANN-SOFIE *(begint luidop te lachen)* Moeder!

MARAISE Schaam je, Ann-Sofie!

*Gerard zingt zachtjes 'Sophietje' van Johnny Lion. 'Zij dronk ranja met een rietje, mijn Sophietje, op een Amsterdams terras ...'.
Leen trekt weer een blikje open.*

JAN Drink niet zoveel.

LEEN Ik drink zoveel als ik wil.

JAN Hebt ge niks anders bij dan blikjes bier?

LEEN Nee.

JAN Geef me dan eens wat geld, dan ga ik mij dadelijk een fles whisky kopen.

LEEN Neem uw eigen geld maar.

JAN Hallo, ik kom recht uit het prison, weet ge wel. Ik heb geen rode nagel meer.

LEEN En ik ben zelf zo blut als een hoer tijdens de vasten.

JAN Hoe, ge zijt zelf blut? Ge trekt een leefloon, ge trekt kindergeld, ge gaat op drie plaatsen in het zwart poetsen, onze Shinaya werkt voor een escortbureau, ge moet bijna geen huur betalen, ge krijgt gratis elektriciteit, ge gaat iedere week naar de voedselbank, ge haalt kleren bij de Sint-Vincentiusvereniging en dan zoudt gij geen geld hebben?

LEEN Alles is duurder geworden. De prijzen gaan zo snel omhoog als de Willy van een pastoor die voor de eerste keer in een hoerentent komt. Gij weet wel niet wat een pakske sigaretten of een blikke bier tegenwoordig kost zeker? En daarbij, we hadden alle drie een nieuwe GSM nodig en Jordy wou een nieuwe Playstation. Het kind werd op school uitgelachen omdat die van hem verouderd was.

JAN *(zucht)* Ik hoor het al.

- LEEN** Ge moet niet zuchten of mekkeren, dat helpt toch niet. Voor een alleenstaande vrouw met twee koters is het vandaag de dag niet gemakkelijk.
- JAN** *(spottend)* Gelukkig is het leven alleen maar een oefening in het tevreden zijn.
- LEEN** Hier hebt ge vijf euro. *(geeft het hem)*
- JAN** *(zucht)* Allez, merci. Wie zijn kont weggeeft, kan door zijn rug schijten, zei onze pa altijd.
- LEEN** *(bekijkt hem wantrouwend)* Ik ga pissen. *(af)*
- JAN** Gelukkig kost dat niks. *(tot Jordy en Shinaya)* Ja, jongens, familie en geld bezorgen u een hoop miserie, maar uiteindelijk kunt ge niet zonder.
- JORDY** Houdt ge niet meer van ons ma?
- JAN** Ach, jongen, wat is houden van? Ja, toen ik jong was hield ik van haar. Ik hield zo veel van haar dat ik haar wel had kunnen doodpitsen van liefde. ... Ik had het beter gedaan.
- SHINAYA** Maar ge waart toch ooit echt verliefd op elkaar?
- JAN** Heel lang geleden had ik vlinders in de buik, ja ... maar vandaag de dag heb ik alleen nog maar penspijn, zeker als ze de vleeskroketten weer eens veel te lang heeft laten staan bakken in dat frituurvet van 1996. *(zucht)* Uw moeder is geen gemakkelijke. Die zou zelfs ruzie krijgen in een lege kamer.
- JORDY** *(bang)* Is het echt zo erg, pa?
- JAN** Nier erger dan in andere families, denk ik. *(glimlacht)* Maar vroeger waren uw moeder en ik echte maniakken. Weet ge, wij droegen haast nooit kleren als we thuis waren. Wij liepen altijd naakt rond. *(lacht)* Ik was constant verkouden van de wind die ze veroorzaakte door het flapperen van al haar plooiën.
- SHINAYA** Hè, pa!
- JAN** *(haalt een tupperwaredoosje uit zijn tas)* Ik heb een cadeautje voor jullie meegebracht uit de gevangenis. *(opent het doosje en haalt er een paar paddo's uit)* Hier. *(geeft Jordy en Shinaya een paddo)*
- JORDY** Wat zijn dat?
- SHINAYA** Yes! Paddo's!
- JORDY** Wat zijn paddo's? Drugs?

JAN Planten, jongen. Legumen die Moeder Natuur ons geeft. En deze legumen bevatten toevallig stoffen die, zoals ze dat zo mooi zeggen, het bewustzijn verruimen, die het de mensen gemakkelijk maakt om wat lossier te worden en wat beter te kunnen genieten.

SHINAYA Misschien moeten we er dat Frans kakwifj maar een geven.

JAN Het zijn 'puntige kaalkopjes'.

SHINAYA Kunt ge die in de gevangenjs krijgen?

JAN In de gevangenjs kunt ge alles krijgen, als ge er maar voor betaalt.

JORDY Hoe komt dat daar binnen?

JAN Hoe dat daar binnen komt? Zonder problemen. Om ze mee naar buiten te krijgen was een stuk moeilijker.

LEEN *(is ondertussen terug gekomen)* Wat zijn dat? Toch geen champignons?

SHINAYA Drugs, ma.

LEEN Oh, dan is het goed. *(neemt nog een blikje bier)*

JORDY Het zijn 'puntige kaalkopjes'.

LEEN *(kijkt naar Jan; droog)* Ik moet zeggen dat de laatste tijd anders niet veel 'puntige kaalkopjes' heb gezien.

JAN Leen!

JORDY *(bekijkt zijn paddo en snuffelt eraan)* Kunt ge die zo opeten?

JAN Meestal worden ze door een soep gedraaid. Ge kunt er ook een saus over gooien of er thee van trekken. En vrouwen verwerken ze nogal eens graag in chocolade. Maar ge kunt ze ook zo eten. *(Jordy proeft)*

LEEN Ze kunnen daar toch geen Brad Pitt van krijgen?

JAN Een Brad Pitt?

LEEN Ja, ge weet wel, dat ge daar verschrikkelijke angstaanjagende dromen van krijgt.

SHINAYA *(lachend)* Ze bedoelt een 'bad trip', pa.

JAN Neenee, als ge gezond zijt is er geen enkel probleem.

Shinaya en Jordy eten hun puntig kaalkopje op.

SHINAYA Ons ma wil er misschien ook een.

JAN Leen?

LEEN Geen spiertje op mijn harig hol dat daaraan denkt.

JAN Gij, Gerard?

GERARD Nee.

SHINAYA Onze Gerard heeft LDVD.

GERARD Zwijg, trut!

JORDY Bah, dat smaakt naar caoutchouc.

LEEN Voelt ge al iets?

JORDY Nee.

JAN Dat komt wel.

SHINAYA Ik voel me wel lekker. *(gaat achterover liggen en geniet)*

Maraise is ondertussen in slaap gevallen. Gerard heeft dat gemerkt en gaat naar Ann-Sofie.

GERARD Kom.

Gerard neemt Ann-Sofie bij de hand en gaat met haar op B3 of B4 zitten. Gerard probeert Ann-Sofie te kussen maar Ann-Sofie weert hem in eerste instantie niet al te overtuigend af.

ANN-SOFIE Niet doen, Gerard.

De andere Backxen, al dan niet onder invloed van paddo's, loeren het vriend koppeltje uit en geven commentaar.

LEEN Wat een preutse geit. Vergeleken met haar was koningin Fabiola een slet.

JORDY Go for it, Gerard.

JAN Doe haar maar binnen, jongen.

GERARD *(tot Ann-Sofie)* Ben ik jouw fantasie of ben jij de mijne?

ANN-SOFIE Waar heb ik dat nog gehoord? *(Gerard kust haar)*

SHINAYA Ze kussen.

JORDY Hij steekt zijn tong in haar mond.

ANN-SOFIE *(onderbreekt de kus; citeert glimlachend haar moeder)* 'De beesten gaan paren'.

GERARD Wat zei je?

ANN-SOFIE Niets. *(kust Gerard hartstochtelijk)*

JAN Ze zal een goede partij zijn voor onze Gerard. En voor ons.

JORDY Maar haar moeder is toch maar een kakwif.

LEEN En dan spreekt die frigide oude zeug ook nog Frans.

SHINAYA Hup, Gerard, hup, hup, hup!

LEEN Genoeg geloerd. Laat hen nu maar met rust.

JORDY Maar ik wil ook kunnen wat onze Gerard allemaal kan.

LEEN Daar zijt gij nog veel te klein voor.

SHINAYA Ja, gaat gij maar een potje willyworstelen.

JORDY *(venijnig)* Stomme achterlijke geit.

LEEN Zeik haar zo niet af, Jordy. Eet nog maar een champignon. *(Jordy doet dit)*

ANN-SOFIE Hoe kom je aan die ... aan dat ... euh ... zieke been?

GERARD Aan die manke poot bedoel je.

ANN-SOFIE Euh ... ja.

GERARD Ze hebben op mij geschoten en mij in mijn been geraakt toen onze pa en ik wegluchtten nadat we een Delhaize hadden overvallen.

ANN-SOFIE Dan heb je veel geluk gehad.

GERARD Eigenlijk niet, want we hebben het geld moeten achterlaten en ze hadden ons herkend. *(haalt de schouders op)* Maar ja, dat zijn de risico's van het vak.

ANN-SOFIE Ocharme. *(geeft hem een kus)*

GERARD De volgende keer zetten we een bivakmuts op en gaan we niet meer met onze eigen auto, zegt onze pa.

ANN-SOFIE Heel verstandig. *(kust hem opnieuw)*

Gerard en Ann-Sofie verstrengelen zich en hebben alleen nog maar oog voor elkaar. Kristof komt opnieuw de wagon binnen. Maraise wordt wakker en glimlacht naar Kristof.

LEEN Kijk, daar hebt ge hem weer.

JAN Wie?

SHINAYA Die kerel van de fanfare die ons lastig gevallen heeft.

JORDY Ik heb hem tegen zijn schenen geschopt, pa.

JAN *(dreigend)* Hebt gij ons Leen geambeteerd, kameraad?

KRISTOF Ik denk dat er een misverstand in het spel is, mijnheer. Ik heb niemand geambeteerd, ik kom alleen de tickets controleren.

JAN Tickets controleren, tickets controleren, we zijn hier niet op de wei van Werchter, hè maat. In de privé controleert ge maar zoveel tickets als ge wilt, maar hier niet, dit is openbaar terrein, dat is van en voor iedereen. Wij betalen al genoeg belastingen.

MARAISE *(schamper; terzijde)* Phuh, die zullen nogal veel belastingen betalen!

LEEN Ik heb hem al gezegd dat wij geen kaartjes hebben.

JAN Wij zijn onbemiddeld.

JORDY *(fier)* Ja, wij zijn sociale gevallen. Barakkenvolk. Backx-classe.

JAN *(wijst naar Maraise)* Laat de rijke stinkerds zoals die daar maar wat meer betalen voor hun kaartjes, dan hoeven wij dat niet te doen.

LEEN Als in Hasselt de kakwijven gratis op de bus mogen om in 't stad pateekes te gaan eten, dan mogen arme mensen zoals wij, die zich hun hele leven lang het eelt op de handen gewerkt hebben en die ocharme maar twee keer per jaar op vakantie kunnen gaan, toch ook wel eens iets voor niks hebben zeker.

MARAISE Hoho!

JAN Solidariteit, nooit van gehoord misschien?

KRISTOF Jawel, mijnheer, maar ...

JAN Gij zijt toch geen bazenpoeper?

KRISTOF Nee, maar ...

JAN Of van de N-VA? Nog erger.

KRISTOF Nee, maar ...

JAN Het proletariaat moet de rangen gesloten houden, vriend, en mag zich niet uit elkaar laten spelen.

JORDY Het profitariaat, is dat een voetbalploeg, ma?

LEEN Dat zijn wij, Jordy. Zwijg en luister nu. Van uw pa kunt ge nog iets leren.

JAN Luister, gij staakt toch ook alle hondsgezeik als het u niet aanstaat. Of niet?

KRISTOF Jawel, maar ...

LEEN Minstens één keer per week gooit ge het spoor plat.

KRISTOF Dat is wel een klein beetje overdreven.

JAN En als de ene bond staakt, dan doet de andere toch ook mee uit solidariteit? Of is dat alleen maar om een dag extra verlof te krijgen?

KRISTOF Dat is helemaal iets anders.

JAN Dat is krek hetzelfde. Zo moeten wij ook front vormen tegen de bourgeoisie, tegen de uitbuiters, tegen het kapitaal, tegen de banken, tegen de grootverdieners ...

JORDY De voetballers, de coureurs en de tennissers.

LEEN Jordy!

KRISTOF Luister, mijnheer, ik heb geen tijd en geen goesting om met u te discussiëren, ik doe alleen maar mijn werk.

LEEN Hoeveel pech kan een mens hebben. De enige dag dat ze niet staken bij het spoor gaan wij naar Blankenberge.

KRISTOF Als u een probleem heeft met het beleid van de NMBS dan staat het u uiteraard vrij om te gaan klagen bij onze ombudsdienst.

LEEN Als ze niet staken zeker.

KRISTOF Ik vrees dat ik een boete ga moeten uitschrijven.

LEEN (*kwaad*) Wablief?

JAN Jaag u toch niet op, Leen.

SHINAYA *(die de hele tijd met haar GSM heeft gespeeld, kijkt nu op)* Gooi hem toch buiten.

JORDY Yeah! Cool!

JAN Ik ben nog maar pas vrij.

LEEN Gij denkt ook alleen maar aan u zelf. Doe de kinderen toch ook eens een plezier.

JAN Oké.

SHINAYA Joepie!

JORDY Gij zijt de beste pa van de hele wereld!

Jan grijpt de verbijsterde Kristof vast ...

GERARD *(wordt wakker en ziet wat er staat te gebeuren)* Nee, niet doen!

... maar het is te laat want Jan gooit Kristof met de hulp van Leen, Jordy en Shinaya van de trein, dus recht de zaal in.

JORDY Loser!

Kristof draait zich terug naar het podium, maakt nog een fuckgebaar en kijkt de verdwijnende trein na, d.w.z. dat het scènlicht nu langzaam dooft en het zaallicht aan gaat.

KRISTOF Fuck you, eikels! Barbaren. Klootjesvolk. Klotetrein. Klotejob. Als een mens geen diploma's heeft, dan neemt hij alles aan. Pinten ronddragen, kantoren poetsen, ja, zelfs klotekaartjes knippen op een klotetrein. Wat moest ik anders? Ik was huisman. Dat was zo afgesproken met mijn vrouw. Zij is een bekend advocate bij een gerenommeerd advocatenkantoor dat gespecialiseerd is in procedurekwesties bij dossiers over strafrechtelijke aansprakelijkheid. Spijtig soms voor de slachtoffers, maar goed voor de criminelen. En natuurlijk goed voor ons. ... Tot ze bij me wegging. Of omgekeerd, ik bij haar. *(melancholisch)* We hadden elkaar zo nodig, maar tegelijkertijd haatten we elkaar daarom. We haatten het feit dat we elkaar moesten steunen nadat Tom gestorven was. Het verdriet verteerde haar van binnenuit omdat ze niet leerde aanvaarden. Wat ik wel deed. ... We hadden natuurlijk al lang in de gaten dat er iets mis was met Tom, maar de diagnose was onverbiddelijk en verwurgde ons. Progeria. Snelle verouderingsziekte. Tom zou nooit groter dan ongeveer één meter worden. Hij zou geen haar op zijn hoofd krijgen. Hij zou er als kind al als een oud mannetje uitzien. Hij zou misschien 15 jaar worden. Ik dacht: 'Dit kan niet waar zijn. Zo zit de wereld niet in elkaar.' Niet dus. Ik ging op zoek

naar het antwoord op die ene vraag die werkelijk van belang is. 'Waarom treft het kwaad goede mensen?' Ieder zinvol gesprek over God en godsdienst cirkelt rond die ene vraag. Altijd. Mijn vrouw wou de antwoorden die ik vond niet horen. Godsdienst was een terrein dat zij niet meer betrad. Dat is haar keuze. Zij moet verder op haar manier, ik op de mijne.

Niet dat de dood van Tom nu geen pijn meer doet, verre van. Miserie houdt wel van een beetje gezelschap. Maar de pijn is zachter geworden, minder intens, minder constant. Pijn is ellendig, maar zeker niet dodelijk en miserie wordt altijd beter verdragen als ze een beetje belegen is. Een mens kan trouwens niet blijven rouwen. 'Rouw is liefde die geen huis meer heeft.' Schoon hè? Gelukkig heb ik mijn herinneringen. 'Ieder afscheid is de geboorte van een herinnering', schreef Salvador Dali, en de man had gelijk. Het zijn die herinneringen aan Tom die me, als het nodig is, helpen te ontsnappen aan de tirannie van het nu en de terreur van mijn werk. (*versombert*) Maar herinneringen hebben een lange schaduw. Het is niet goed om er lang in te blijven staan, want dan krijgt een mens het nooit meer warm.

Kristof haalt een kaars uit zijn zak en gaat naar een vrouw. Hij steekt de kaars aan. Zaallicht wordt eventueel lichtjes gedimd.

KRISTOF Zou u mij een plezier willen doen, mevrouw? ... Zou u samen met mij een Weesgegroet voor Tom willen bidden?

Ze doen dit.

KRISTOF Bedankt. Dat doet deugd. (*tot gehele publiek*) Misschien wil u nu allemaal samen met mij ook nog een Onzevader voor Tom zeggen? Als u toevallig een aansteker of een paar lucifers of een zaklamp bij heeft, dan mag u die aansteken. Doe maar.

Zaallicht nog meer verminderen of helemaal uit. Alleen licht van kaarsen, aanstekers, lucifers en/of zaklampen. Kristof bidt samen met het publiek een Onzevader. Maar dan ontspoort Kristof zich tot een charismatische, populistische, licht-waanzinnige meester-manipulator, predikant van een niet nader omschreven evangelisatiebeweging. Als een volleerde Billy Graham, Jerry Falwell, Robert Schuller of Enoch Adeboye ment hij de zaal. Hij trekt eventueel nu een paars gewaad aan, zoals men dat wel eens ziet in bepaalde Amerikaanse evangelische kerken. In deze scène kan de publieksopwarmer een belangrijke rol spelen. Hij steekt om beurten bordjes met 'Yeah!', 'Hallelujah!' of 'Amen!' omhoog.

KRISTOF (*haalt een zakbijbel tevoorschijn en leestvol vuur*) 'Maar in de wereld doet zich de ongerijmdheid voor dat er rechtvaardigen zijn die het vergaat als de bozen en bozen die het vergaat als de rechtvaardigen. Ik zei: ook dat is ijdel.' Prediker, hoofdstuk 8, vers 14. Ik heb God gevonden, lieve mensen, en bij God heb ik mijn antwoorden gevonden. God is groot! Yeah! Roep allemaal: 'Yeah!'

ALLEMAAL Yeah!

KRISTOF God is liefde! Yeah!

ALLEMAAL Yeah!

KRISTOF Zeg 'Hallelujah!'

ALLEMAAL Hallelujah!

KRISTOF Prijs de Heer! Loof de Heer! Hallelujah!

ALLEMAAL Hallelujah!

KRISTOF Wij gaan de wereld veranderen! Hallelujah!

ALLEMAAL Hallelujah!

KRISTOF Amen!

ALLEMAAL Amen!

KRISTOF Al ons lijden heeft zijn reden. God heeft zijn redenen die wij niet kennen. Daarom is lijden zinvol. Het is Gods wil! Amen!

ALLEMAAL Amen!

KRISTOF God heeft een patroon getekend, een patroon waar al onze levens in passen, een patroon dat wij niet kennen. Maar dat patroon vereist dat sommige levens in de war geraten. Ons lijden is dan een bijdrage tot een groots kunstwerk. Ons lijden is dan geen ondraaglijke last meer maar wordt een voorrecht! Amen!

ALLEMAAL Amen!

KRISTOF Het lijden dat God voor ons uittekent vormt onze persoonlijkheid, helpt ons van onze fouten af, maakt betere mensen van ons. Lijden reinigt ons van oppervlakkigheid en hoogmoed! Amen!

ALLEMAAL Amen!

KRISTOF Wij zijn zondaars! Yeah!

ALLEMAAL Yeah!

KRISTOF Wij zijn zondaars! Yeah!

ALLEMAAL Yeah!

KRISTOF Als wij lijden is dat een straf voor onze zonden. Wij krijgen wat wij verdienen want God is een rechtvaardige rechter. Amen!

ALLEMAAL Amen!

KRISTOF God is een zorgzame vader die ons bestraft om er zeker van te zijn dat we zouden beseffen dat we een ernstige fout hebben gemaakt. Amen!

ALLEMAAL Amen!

KRISTOF Het lijden is Gods megafoon om een dove wereld wakker te schudden! Amen!

ALLEMAAL Amen!

KRISTOF Maar laat hen die lijden zich gelukkig prijzen want in een betere wereld wordt die schijnbare onrechtvaardigheid ruimschoots gecompenseerd. We worden uit dit leven bevrijd naar een beter leven toe! Hallelujah!

ALLEMAAL Hallelujah!

KRISTOF Hallelujah!

ALLEMAAL Hallelujah!

KRISTOF Laat ons nu zingen, laat ons nu dansen! Loof de heer! Hallelujah!

ALLEMAAL Hallelujah!

KRISTOF Gods Koninkrijk is nabij! Hallelujah!

ALLEMAAL Hallelujah!

KRISTOF Open uw hart voor God onze Heer! Hallelujah!

ALLEMAAL Hallelujah!

KRISTOF Open uw hart voor Jezus! Hallelujah!

ALLEMAAL Hallelujah!

KRISTOF Open uw portemonnee voor Jezus! Hallelujah!

ALLEMAAL Hallelujah!

KRISTOF Zo dadelijk kom ik ook nog bij u langs met een blikken collectebus voor uw milde bijdrage die ik zeker niet wil horen vallen! Amen!

ALLEMAAL Amen!

Muziek. Een gospelnummer, bijvoorbeeld 'Oh happy day', 'Lay down', 'It's me oh Lord' of 'Roll Jordan roll'. Misschien lukt het een heel begeesterde Kristof wel om de zaal in trance en/of aan het dansen te krijgen.

Kristof verdwijnt. Zaallicht helemaal uit. Scènelicht terug aan. We hernemen de actie in de 'trein' net na (of net voor) de defenestratie van Kristof.

Vanaf hier evolueert het verhaal in 2 mogelijke richtingen, naar 2 verschillende eindes, een tragisch (A) en een happy (B). Uiteraard kunnen deze eindes ook 'gemixt' worden. Aan u de keuze.

EINDE A (tragisch)

Maraise schiet wakker van het tumult en ook Ann-Sofie en Gerard zien nog juist hoe Kristof door de Backxen naar buiten wordt gewerkt. De familie Backx heeft lol. Jordy kijkt door het raam de verdwijnende Kristof na.

JORDY Die loopt seffens naar huis zoals een schijtende hond.

Jordy imiteert vol overgave een weglopende, schijtende hond en laat zich dan uitgeput vallen. De andere Backxen lachen zich een breuk. Maraise, die het hele tafereel met verbijstering gevolgd heeft, schiet uit haar krammen.

MARAISE (woest) Jullie zijn zot!

JAN Hela, hela, maar rustig aan, hè moeder!

GERARD Ze bedoelen het niet zo slecht.

MARAISE Moordenaars!

Uit alle macht trekt Maraise nu aan de noodrem. Iedereen in de 'trein' vliegt over en tegen elkaar. De 'trein' komt met veel lawaai en gepiep tot stilstand. Iedereen krabbelt overeind. Alleen Jordy blijft liggen. De anderen merken dit in eerste instantie niet op.

SHINAYA Whaw! Precies een rollercoaster, maar dan voor niks.

LEEN Jan, zet dat wijf nu maar eens op haar plaats.

Ann-Sofie begint te wenen. Gerard troost haar.

JAN (hangt uit het raam en roept) Rij maar door, chauffeur, er is niks aan de hand, het was een vergissing.

LEEN (ziet Jordy liggen) Jordy? Jordy! (haast zich naar Jordy, maar deze beweegt niet) Jordy! (kijkt in paniek rond) Er is iets mis met onze Jordy! Help!

Maraise haast zich naar Jordy en onderzoekt hem vlug. De anderen gaan erbij staan.

MARAISE *(kalm)* Heeft hij iets gebruikt?

LEEN Champignons.

JAN Paddo's.

MARAISE *(kalm)* Okee, dit is wat we doen. *(tot Jan)* U en ik brengen hem naar het toilet en proberen hem te doen braken. *(tot Leen)* U zorgt ervoor dat de trein niet vertrekt. *(tot Gerard)* Jij belt het antigifcentrum, geeft een beschrijving van die paddo's en vraagt wat we het beste kunnen doen. *(tot Ann-Sofie)* Ann-Sofie, jij belt het noodnummer, legt de situatie uit en vraagt een ziekenwagen. Nu.

Black-out. In een (volg)spot doet iedereen afzonderlijk nu zijn verhaal.

JAN Shit happens, maar die vrouw, die verdient een medaille.

LEEN Dat had ik nooit gedacht, dat dat kakwif onze Jordy zou helpen. En dan moest ze daar ook nog niks voor hebben. Rijke mensen die gratis iets doen voor barakkenvolk, dat is zo zeldzaam als stront van een hobbelpaard.

MARAISE Dat vervelend klein ettertje heeft verschrikkelijk veel geluk gehad dat ik christelijk ben opgevoed. Anders zou het niet waar geweest zijn. Als ze de verantwoordelijkheid kunnen nemen om hun leven op het spel te zetten met allerlei smeerlapperij, dan moeten ze ook de verantwoordelijkheid maar nemen als het misloopt.

GERARD Ik moet eerlijk toegeven dat ik bijna in mijn broek heb gekakt van de schrik toen ik onze Jordy zo zag liggen. Het is wel een zeikerke, maar het blijft toch nog altijd uw broer. Ik weet niet wat we zouden aangevangen hebben als schoonmoeder, enfin, de moeder van Ann-Sofie, er niet was geweest. Gelukkig hebben ze hem niet met de ambulance moeten meenemen.

JORDY *(opgefokt)* Onkruid vergaat niet. Ik voel me goed. Beter dan ooit zelfs. Ik ben er fier op dat ik een Backx ben. Later word ik zoals onze Gerard. Een echte vent met altijd mooie wijven rond zich, maar die zich niet laat commanderen en overal zijn voeten aan veegt. Waar onze Gerard gescheten heeft, daar mag iemand anders niet eens komen ruiken.

SHINAYA *(droog)* Volgens mij ben ik de enige van onze familie die zijn mond kan opentrekken zonder dat daar 'kak', 'stront' of 'schijten' uitkomt. Misschien is er nog hoop voor mij. Misschien ook niet. Whatever.

ANN-SOFIE De wonderen zijn de wereld nog niet uit. Mijn moeder die 'die familie van randdebielen' gaat helpen. Zou ze het gemeend hebben of was het alleen maar een restant van een professionele reflex die haar in actie deed schieten?

Misschien kan het laatste stuk van de reis tot de aankomst in Blankenberge nog overbrugd worden met een filmpje, opgenomen in een echte trein, over het wel en wee van de personages tijdens dat laatste gedeelte van hun reis.

Scènelicht terug aan.

STEM 'De trein met bestemming Blankenberge is met maar 30 minuten vertraging gearriveerd in euh ... Blankenberge. Applaus voor de NMBS graag.'

De Backxen (Leen, Jan, en Shinaya) stormen met veel lawaai naar buiten. Ook Maraise verlaat de trein. Ann-Sofie en Gerard blijven even alleen achter. Jordy staat in de deuropening te luisteren.

GERARD Ik heb tegen je gelogen.

ANN-SOFIE Ja?

GERARD Dat van mijn been, dat is niet waar. Ik heb polio gehad.

ANN-SOFIE Ik dacht dat een poliovaccinatie verplicht was?

GERARD Degenen die onze pa en ons ma tot iets kunnen verplichten, moeten nog geboren worden. Ze hebben het niet zo voor orde en gezag.

ANN-SOFIE *(droog)* Dat heb ik gemerkt, ja.

GERARD Wij zijn niet zo ...

ANN-SOFIE Sociaal?

GERARD Ook, ja. Sorry.

ANN-SOFIE Sorry?

GERARD Omdat ik gelogen heb.

ANN-SOFIE Misschien heb je niet gelogen. Misschien heb je alleen maar een andere waarheid verteld.

GERARD Ga ik je nog terugzien?

ANN-SOFIE *(begint te lachen)* Allez, zot, jij denkt toch niet dat er tussen ons twee iets zou kunnen zijn zeker.

MARAISE *(van buiten)* Ann-Sofie!

GERARD *(verbijsterd)* Maar waarom niet?

ANN-SOFIE Waarom niet? Omdat wij van verschillende stand zijn, om maar iets te zeggen. Het is te zeggen, wij zijn van stand, jullie zijn ... ja, wat zijn jullie eigenlijk? Basse-classe.

GERARD *(wanhopig)* Maar ik dacht dat jij en ik ...

ANN-SOFIE *(ijskoud)* Als een hond achter een auto aanloopt, dan wil dat nog niet zeggen dat hij wil leren rijden, Gerard.

MARAISE *(van buiten)* Ann-Sofie!

GERARD Je meende het niet?

ANN-SOFIE Natuurlijk niet. Ik deed het alleen maar om mijn moeder op stang te jagen.

GERARD Jij bent een ijskoude feeks.

ANN-SOFIE Inderdaad.

GERARD *(valt op zijn knieën, grijpt haar vast en begint wanhopig te janken)* Maar ik geef om jou.

ANN-SOFIE Nergens om geven is een stuk gemakkelijker, Gerard.

GERARD Maar ...

ANN-SOFIE *(rukt zich los en loopt weg)* Dag Gerard.

Jordy stormt nu op Ann-Sofie af. In zijn hand heeft hij een mes. Hij vliegt Ann-Sofie aan en steekt haar verschillende keren.

JORDY *(woedend)* Gerard is mijn broer, hoor je me? Hij is mijn broer, mijn broer, mijn broer!

Ann-Sofie valt neer. Voor een raam verschijnt het gezicht van Maraise. Ze ziet haar dochter bloedend op de grond. Ze gilt.

DOEK

EINDE B (happy)

Maraise schiet wakker van het tumult en ook Ann-Sofie en Gerard zien nog juist hoe Kristof door de Backxen naar buiten wordt gewerkt. De familie Backx heeft lol. Jordy kijkt door het raam de verdwijnende Kristof na.

JORDY Die loopt naar huis zoals een schijtende hond.

Jordy imiteert vol overgave een weglopende, schijtende hond en laat zich dan uitgeput vallen. De andere Backxen lachen zich een breuk. Maraise, die het hele tafereel met verbijstering gevolgd heeft, schiet uit haar krammen.

MARAISE Jullie zijn zot!

JAN Hela, hela, maar rustig aan madammeke!

GERARD Trek het u niet aan, schoonmoeder, het is de conducteur maar. *(begint te lachen)* Als het de machinist was, dan waren we pas goed bezeikt.

Uit alle macht trekt Maraise nu aan de noodrem. Iedereen in de 'trein' vliegt over en tegen elkaar. De 'trein' komt met veel lawaai en gepiep tot stilstand. Iedereen krabbelt overeind. Alleen Jordy blijft liggen. De anderen merken dat in eerste instantie niet eens op.

SHINAYA Whaw! Precies een rollercoaster, maar dan voor niks.

LEEN *(commandeert)* Jan, zet dat wijf op haar plaats, en dan bedoel ik dat zeker niet letterlijk.

JAN Momentje.

Ann-Sofie begint te wenen. Gerard wil haar troosten, maar Ann-Sofie weert hem af.

JAN *(hangt nu uit het raam)* Rij maar door, chauffeur, er is niks aan de hand. Het was een vergissing.

LEEN *(ziet Jordy liggen)* Jordy? Jordy! *(haast zich naar Jordy maar deze beweegt niet)* Jordy! *(kijkt in paniek rond)* Er is iets mis met onze Jordy! Help dan toch!

Niemand reageert.

SHINAYA Geef hem maar een blikje bier.

ANN-SOFIE Moeder, u bent verpleegster. Doe iets!

MARAISE *(hooghartig en vastberaden)* Nog in geen duizend jaar. Wie oud en verstandig genoeg is om te roken, te zuipen of drugs te gebruiken, die is ook oud en verstandig genoeg om de problemen die dat met zich meebrengt, op te lossen.

ANN-SOFIE *(kan haar oren niet geloven)* Moeder!

MARAISE Wat, 'moeder'? Ik wil zelfs nog een stapje verder gaan. *(begeesterd, als een volbloed politicus)* Als we de wereld willen redden, dan zullen we in de eerste plaats de milieuproblemen moeten aanpakken. En als we de milieuproblemen willen oplossen, dan moeten we in de eerste plaats het probleem van de overbevolking aanpakken. Dreigt er toevallig, door eigen

schuld, iemand uit de onderklasse weg te vallen, dan is dat misschien jammer voor de familie en de vrienden, uitgaande van de veronderstelling dat die iemand al vrienden zou hebben, maar daarom moeten wij als samenleving nog niet het onderste uit de kan willen halen om te proberen die iemand te redden. Integendeel, zou ik zelfs durven zeggen.

Stilte. Iedereen kijkt met open mond naar elkaar. Langzame opkomst van muziek.

ANN-SOFIE Daar zit wel iets in, in wat ze zegt.

JAN Maar het is mijn zoon!

MARAISE Ten eerste kan u daar, gezien de sociale status van uw vrouw nooit helemaal zeker van zijn, en ten tweede, 'so what'? Er sterven iedere dag mensen met veel grotere verdiensten dan uw Johnny.

GERARD Jordy.

MARAISE Wablief?

GERARD Hij heet Jordy, niet Johnny.

MARAISE *(haalt haar schouders op)* Johnny of Jordy, wat maakt het uit. Als hij dood is doet er dat toch niet meer toe.

SHINAYA Ma, als hij doodgaat, krijg ik dan zijn Playstation?

JAN Hij gaat niet dood, Shinaya.

GERARD Hij mag niet doodgaan.

LEEN *(op de knieën, de handen ten hemel gericht)* Lieve God, als u hem er door sleept, dan beloof ik u op mijn blote knieën dat ik de rest van mijn leven nooit nog een blikje bier zal drinken. Nooit!

De muziek nadert zijn hoogtepunt. Blackout. In een (volg)spot doet ieder afzonderlijk zijn verhaal.

LEEN *(trekt een blikje bier open en drinkt dit in één keer leeg)* Hij heeft het gehaald. Gelukkig. *(drukt het blikje in elkaar en gooit het in de zaal)* Ik had kunnen weten dat dat wijf het zou verrekken om onze Jordy te helpen. Rijke mensen die iets doen voor barakkenvolk, dat is zo zeldzaam als stront van een hobbelpaard.

GERARD Ik moet eerlijk toegeven dat ik bijna in mijn broek gekakt heb van de schrik toen ik onze Jordy zo zag liggen. Het is wel een klein zeikerke, maar het blijft toch nog altijd uw broer.

MARAISE Misschien ben ik mezelf niet, ben ik alleen maar een valse voorstelling van mezelf.

JAN Daar zaten we allemaal heel eventjes diep in de stront. Shit happens.

JORDY Ik kill the fokking bitsj! Ik kill haar! Ik zal de wereld laten zien dat ik een echte Backx ben, nog groter en sterker en gemener dan onze Gerard, een echte vent met altijd schone wijven rond zijn nek en een die zich niet laat commanderen. Godverdomme! Ik zal die burgertrut en haar bourgeoiskliek eens en poepje laten ruiken. Waar dat Jordy Backx zal gescheten hebben, daar zullen anderen niet eens mogen komen ruiken.

SHINAYA Volgens mij ben ik de enige in deze familie die zijn mond kan opentrekken zonder dat daar 'pis' of 'kak' uitkomt. Misschien is er nog hoop voor mij. Misschien ook niet. Whatever. *(bedenkt iets)* Shit, nu zal ik mij zelf een Playstation moeten kopen.

ANN-SOFIE Dat mijn moeder er zo uitgesproken meningen op na hield, wist ik niet, maar het doet me wel plezier. Ik heb nooit de nood gevoeld om naar mijn moeder op te kijken, maar na vandaag is dat veranderd, dat kan ik wel zeggen. Ze leek me altijd eerder een vrouw die beter iemand kan nadoen dan zelf iemand te zijn. Spijtig genoeg heb ik nu pas gemerkt dat ik me daarin lelijk vergist heb.

Scènelicht terug aan. Alleen Maraise, Ann-Sofie en Kristof zijn nu nog in de wagon. Maraise en Ann-Sofie zitten op een bank, Kristof staat aan de deur. Ann-Sofie heeft geslapen en schiet wakker.

MARAISE Eindelijk. Geen minuut te vroeg. Ik vraag mij af wat jij gisterenavond uitgespookt hebt. Je hebt vanaf Genk liggen slapen. *(Ann-Sofie glimlacht)* Waarom zit je daar nu zo onnozel te lachen.

ANN-SOFIE Ik geloof dat ik gedroomd heb.

KRISTOF Niet te hard geloven, juffrouwke, want van geloven kunt ge dood gaan. Ik had een hond. Die is nu dood. Hij geloofde dat hij eten kreeg.

STEM 'De trein met bestemming Blankenberge is met maar 30 minuten vertraging gearriveerd op spoor 3 in ... euh ... in Blankenberge! Een applausje voor de NMBS graag.'

Een knappe, goed verzorgde jongeman komt de wagon binnen. Hij heeft een grote bos bloemen bij zich. Hij mankt een beetje. Het is (liefst) de acteur die de rol van Gerard Backx gespeeld heeft. Hij spreekt nu een beetje bekakt. Ann-Sofie stort zich in zijn armen.

ANN-SOFIE Gerard!

GERARD Ann-Sofie, ma chérie! Ca va?

ANN-SOFIE Oui, mon amour. Maar wat heb je aan je been?

GERARD Rien. Ik ben gisteren op de Club in Het Zoute aangereden door een caddie met zijn wagentje. Maar ik heb hem stevig op zijn façade getoekt. Tegenwoordig laten ze ook al barakkenvolk toe als caddie.

ANN-SOFIE Ik heb je gemist, mon zizi.

GERARD Ik jou ook, ma chatte.

Ann-Sofie en Gerard kussen elkaar.

STEM 'Over 10 minuten vertrekt op spoor 3 de Intercity naar Geeeeenk. Over 10 minuten vertrekt op spoor 3 de Intercity naar Geeeeenk.

Een al even verliefd koppeltje als Ann-Sofie en Gerard komt nu de wagon binnen. Het zijn de acteurs die de rollen van Shinaya en Jordy gespeeld hebben. Ze zijn nu, indien mogelijk, iets anders gekleed.

SHINAYA 'k Fien da geïste da'k 'k ik mé joen meemeugen no Limburg up ontdekkingsreize. Is 't wo da'n ze do nog in lemen huzen weun? (Ik vind het geweldig dat je me meeneemt op ontdekkingsreis naar de Limburg. Is het echt waar dat ze daar nog in lemen huisjes wonen?)

Shinaya en Jordy zetten zich ergens neer en kussen elkaar.

KRISTOF *(bekijkt de vrijende koppeltjes meewarig)* De liefde kan toch mooi zijn, is het niet, mevrouw?

MARAISE *(misschien een beetje cynisch)* Als de liefde dan toch zo schoon is, mijnheer, waarom worden dan zoveel harten gebroken en waarom doet ze dan soms zo verrekt veel pijn?

Kristof gaat naar Maraise.

KRISTOF Is dat zo?

MARAISE Nee?

Kristof kust Maraise.

DOEK

Indien u voor einde B kiest, kan en mag het hele stuk, dus vanaf het begin van de treinreis tot aan het ontwaken van Ann-Sofie, wat meer uitvergroot, wat surrealistischer gebracht worden, juist omdat het zich allemaal afspeelt in de droom, in de fantasie van Ann-Sofie.

STEM 'De NMBS wenst uitdrukkelijk alle reizigers te bedanken voor het grote vertrouwen dat zij in het bedrijf stellen. Wij vragen uw gewaardeerd applaus voor ... *(nu worden de spelers en medewerkers voorgesteld en bedankt)*.

VAN DEZELFDE AUTEUR

KOMEDIES EN KLUCHTEN

- ⊙ 'De Godmother' (2013), een moderne klucht voor 10 acteurs/actrices (5 vrouwen en 5 mannen of 6 vrouwen en 4 mannen of 4 vrouwen en 6 mannen)
 - *Sonny Carleoni, zoon van maffiabazin donna Vita, moet trouwen met Isabella Rupo, dochter van maffiabaas don Pietro, maar Sonny heeft al een lief.*
- ⊙ 'De Rode Duivelinnen gaan naar Spanje' (2011), een klucht voor 4 vrouwen en 4 mannen
 - *Het nationale vrouwenvoetbalelftal heeft zich geplaatst voor het EK in Spanje. Jana Klojomans en Alexandra Herniakinsky zijn de speerpunten van de ploeg.*
- ⊙ 'Verf!' (2010), een moderne klucht voor 5 vrouwen en 4 mannen
 - *Kunstschilder Jan Vaneyck moet een triptiek maken voor zijn Tante Nonneke, een zelfportret voor een bisschop en een naaktportret voor ene madame Fabienne.*
- ⊙ 'Arme papa' (2009), een tragiklucht voor 5 vrouwen en 4 mannen
 - *Moe getergd stapt René Theuwissen uit het leven. Maar de opening van zijn testament zorgt voor heel wat onaangename verrassingen.*
- ⊙ 'De vrouwen van de quizmaster' (2008), een erotische klucht voor 5 (of 6) vrouwen en 4 mannen
 - *Maarten De Caboter, een vrouwengebruikende en aan coke verslaafde BV, geraakt in nauwe schoentjes.*
- ⊙ 'Kabaal in de kleedkamer' (2006), een klucht voor 6 mannen en 4 vrouwen
 - *Drie actrices willen elk de hoofdrol in de nieuwe productie 'Zomaar een vrouw'. Maar als drie vrouwen vechten om een been ... gaat de sullige toneelmeester Peterke Impanis er dan mee heen?*
- ⊙ 'Gevangene ontsnapt' (vrouwenversie-2005), een klucht voor 5 vrouwen en 3 mannen
 - *Liesje Verelst slaagt er als eerste in te ontsnappen uit de plattelandsgevangenis waar Freya De Bleeckere directrice is. Maar dan slaan Amor en Murphy toe.*
- ⊙ 'Vandenborre' (2005), een kluchtige komedie voor 4 vrouwen, 5 mannen en een paar kinderen
 - *Het gaat niet goed met Karel Schotte. Hij blijkt te lijden aan het 'Syndroom van Vandenborre'. Maar als hij ontwaakt, ziet de wereld er plots weer heel wat aantrekkelijker uit. Maar schijn bedriegt.*
- ⊙ 'Gevangene ontsnapt' (mannenversie-2003), een klucht voor 3 vrouwen en 5 mannen

- ❑ *Bert Verelst slaagt er als eerste in te ontsnappen uit de plattelandsgevangenis waar Fernand De Bleeckere directeur is. Maar dan slaan Amor en Murphy toe.*
- ☺ 'Het Principe' (2002), een satire in 3 taferelen voor 1 man of voor 3 mannen
 - ❑ *Eugène Daniëls, de megalomane burgemeester-volksvertegenwoordiger van een klein dorp zet zichzelf te kakken.*
- ☺ 'De naam van de jonge hondjesmoordenaar' (2001), een spannende klucht voor 3 vrouwen en 6 mannen
 - ❑ *De beroemde speurder Daniël Poiseau is overspannen en rust uit in het klooster van Père Joseph en de zijnen. Daar wordt hij echter geconfronteerd met verdwenen manuscripten en met de jonge-hondjesmoordenaar waar hij al zo lang tevergeefs naar op zoek was.*
- ☺ 'Met twee aan zee' (2000), een komedie voor 4 vrouwen en 3 mannen
 - ❑ *Persoonsverwisselingen, hartzeer, bedrog, chantage ... en meer van dat fraais in het appartementje van de broertjes Flerackers.*
- ☺ 'Anders bekeken' (1999) een soms bittere komedie voor 5 vrouwen en 8 mannen of voor 6 vrouwen en 7 mannen
 - ❑ *Toneelvereniging 'Spel na Arbeid' bestaat 75 jaar en meent dat historisch feit te moeten vieren met een voorstellingenreeks van 'De getemde feeks'. Jammer genoeg ligt zowat iedereen met zowat iedereen overhoop.*

TONEELSPELEN

- ⊖ 'Zielsverduistering' (2008), een vlaamse 'griekse tragedie' voor 3 vrouwen en 5 mannen (en eventueel 1 kind)
 - *Manon, een jonge, hoogzwangere vrouw, pleegt zelfmoord. Waarom?*
- ⊖ 'Sterrenslag' (2006), een modern kerstspel (openlucht of zaal) voor een onbeperkt aantal deelnemers
 - *Een jonge, 'illegale' vrouw moet bevallen. Een oude man geeft haar onderdak. De politie arresteert hen. Een cameraploeg van het populaire programma 'Sterrenslag' volgt de gebeurtenissen.*
- ⊖ 'Het Zelfmoordbos' (2004), een toneelspel voor 5 vrouwen en 7 mannen of voor 7 vrouwen en 5 mannen
 - *Al eeuwenlang trekken mensen naar het mythische eiland Hades om er een einde te maken aan hun leven. Touroperator AdMortem heeft een gat in de markt ontdekt en organiseert one-waytrips voor kandidaat-zelfmoordenaars.*
- ⊖ 'Opgestropt' (2002), een eenakter voor 3 vrouwen en 1 man of voor 2 vrouwen en 2 mannen
 - *Na een zwaar ongeval revalideert Eliam in het ziekenhuis. Hij krijgt er het bezoek van Judith, zijn ex-vriendin.*
- ⊖ 'Predik niet' (2000), een eenakter voor 2 vrouwen, 2 mannen en koor, gebaseerd op teksten uit 'Prediker', 'Spreekwoorden' en 'Hooglied'
 - *Een man en een vrouw zijn aan het einde van hun relatie gekomen, een jongen en een meisje staan aan het begin van de hunne.*
- ⊖ 'Varkensgebraad en kerstkroketten', (2000) een soms wrange monoloog in 2 taferelen voor 1 man
 - *Adam is losgeslagen, op de vlucht gedreven door zijn angsten die verpakt zijn in ongecontroleerde woede en misplaatste arrogantie. Tien jaar later heeft hij een gepaste weg naar zelfaanvaarding gevonden.*

Luuk Hoedemaekers
Kakebeekstraat 12A
3950 Bocholt
0479/61.93.10
luuk@wol.be
www.luukhoedemaekers.be